

JIHOČESKÁ UNIVERZITA V ČESKÝCH BUDĚJOVICÍCH
FILOZOFICKÁ FAKULTA
ÚSTAV ROMANISTIKY

BAKALÁŘSKÁ PRÁCE

PARTNERSTVÍ MĚST JIHOČESKÉHO KRAJE S MĚSTY
FRANKOFONNÍCH REGIONŮ. POLITICKÁ PODPORA
A OBČANSKÁ SPOLEČNOST.

Vedoucí práce: doc. PhDr. Ondřej Pešek, Ph.D.

Autor práce: Hana Hájková

Studijní obor: Francouzský jazyk pro evropský a mezinárodní obchod

Ročník: 4.

2013

Prohlašuji, že svoji bakalářskou práci jsem vypracovala samostatně pouze s použitím pramenů a literatury uvedených v seznamu citované literatury.

Prohlašuji, že v souladu s § 47b zákona č. 111/1998 Sb. v platném znění souhlasím se zveřejněním své bakalářské práce, a to v nezkrácené podobě elektronickou cestou ve veřejně přístupné části databáze STAG provozované Jihočeskou univerzitou v Českých Budějovicích na jejích internetových stránkách, a to se zachováním mého autorského práva k odevzdanému textu této kvalifikační práce. Souhlasím dále s tím, aby toutéž elektronickou cestou byly v souladu s uvedeným ustanovením zákona č. 111/1998 Sb. zveřejněny posudky školitele a oponentů práce i záznam o průběhu a výsledku obhajoby kvalifikační práce. Rovněž souhlasím s porovnáním textu mé kvalifikační práce s databází kvalifikačních prací Theses.cz provozovanou Národním registrem vysokoškolských kvalifikačních prací a systémem na odhalování plagiátů.

České Budějovice 3. května 2013

Ráda bych poděkovala doc. PhDr. Ondřeji Peškovi, Ph.D. za jeho podnětné připomínky, cenné rady a trpělivost při vedení mé bakalářské práce. Rovněž bych chtěla poděkovat JUDr. Mgr. Ivu Petřů, Ph.D. za vstřícnost a pomoc s kapitolou týkající se právních předpisů.

Děkuji také všem respondentům, kteří ochotně odpovídali na mé dotazy a poskytli mi informace nezbytné k vypracování této práce.

Obsah

Úvod.....	6
Metodika práce	7
Přehled typů zdrojů	8
1 Partnerství měst obecně	10
1.1 Historie a význam partnerství	11
2 Právní základ mezinárodní spolupráce měst.....	13
2.1 Český a francouzský právní předpis o spolupráci obcí.....	13
2.2 Srovnání městy podepsaných dokumentů.....	14
3 Charakteristika měst	18
3.1 Partnerství měst Lorient a České Budějovice	18
3.1.1 Lorient.....	19
3.1.2 České Budějovice	19
3.2 Partnerství měst Dole a Tábor.....	20
3.2.1 Dole.....	20
3.2.2 Tábor.....	21
3.3 Partnerství měst Guichen a Milevsko	21
3.3.1 Guichen.....	22
3.3.2 Milevsko	23
3.4 Partnerství měst Sargé-lès-Le Mans, Blatná a Vacha	24
3.4.1 Sargé-lès-Le Mans	25
3.4.2 Blatná	26
3.4.3 Vacha	26
3.5 Partnerství měst Vaulx-Vraucourt a Nové Hrady	27
3.5.1 Vaulx-Vraucourt	27
3.5.2 Nové Hrady.....	28

4	Spolupráce měst.....	29
4.1	České Budějovice – Lorient.....	29
4.2	Tábor – Dole.....	33
4.3	Milevsko – Guichen.....	38
4.4	Blatná – Sargé-lès-Le Mans – Vacha.....	42
4.5	Nové Hrady – Vaulx-Vraucourt.....	44
4.6	Krajský úřad Jihočeského kraje.....	46
4.7	Zhodnocení výsledků.....	47
	Závěr.....	49
	Résumé.....	52
	Seznam použitých zdrojů.....	55
	Anotace.....	60
	Abstract.....	61
	Seznam příloh.....	62

Úvod

V předložené bakalářské práci pojednávám o spolupráci měst Jihočeského kraje s jejich partnerskými městy ve Francii. Jednotlivými partnery jsou České Budějovice a Lorient, Tábor a Dole, Milevsko a Guichen, dále trojice měst Blatná, Sargé-lès-Le Mans a německé město Vacha a v neposlední řadě Nové Hrady s Vaulx-Vraucourt. Nejprve objasním, co se skrývá pod pojmem partnerství měst, jaký je jeho obecný význam, proč vlastně tento trend mezinárodní spolupráce měst vznikl a také jak může spolupráce přátelenských měst vypadat. Uvedu část zákona o obcích týkající se spolupráce obcí s obcemi v zahraničí a porovnáím ji s francouzským zákoníkem. Na základě těchto právních předpisů posoudím, zda partnerské dokumenty v praxi odpovídají formě smlouvy o spolupráci obcí, jak ji vymezují zákony. Pomocí charakteristiky zmíněných měst vám chci přiblížit jejich společné prvky. Na první pohled nápadným kritériem výběru partnerů je přibližně stejný počet obyvatel, pro lepší představu města řadím sestupně od nejlidnatějších. V praktické části práce vám představím města na základě názorů, zážitků a zkušeností lidí, kteří jsou do spolupráce daných měst velmi úzce zapojeni. Rozhovory s těmito lidmi byly hlavním zdrojem mé vlastní práce. Získané informace prezentuji v pořadí, které dodržuje strukturu otázek pokládaných mým respondentům. Téma, kterému se věnuji, je dosud neprobádané, neexistuje žádná knižní publikace pojednávající o těchto konkrétních partnerstvích. Spolupráci měst v Jihočeském kraji se v roce 2010 pokoušela monitorovat Denisa Holečková¹ pomocí dotazníku, který byl zaslán obcím Jihočeského kraje, v nichž žije více než patnáct set obyvatel. Získané informace byly ovšem velice strohé. Mým cílem tedy je důkladně zmapovat následující oblasti pěti vybraných partnerství. Věnovat se budu historii i současnému stavu spolupráce. Porovnáím strukturu osob pověřených komunikací s partnerskými městy a organizací společných akcí v jednotlivých městech. Budu zjišťovat, v jakých oblastech života spolupráce probíhá, zda jde pouze o kulturu, která je nejčastějším předmětem vzájemných vztahů, nebo zda se rozsah kooperace dostává i do oblasti vzdělávací či ekonomické. Porovnáím, z jakých zdrojů města financují své partnerské aktivity a zjistím, jestli nabízí peněžité příspěvky svým občanům na činnosti podporující danou spolupráci. Položím si otázku, jakým způsobem může partnerství měst působit na rozvoj vzájemných výměn. Zhodnotím, jaká je role

¹ Krajský úřad Jihočeského kraje, odbor marketingu a vnějších vztahů, oddělení vnějších vztahů a zahraniční spolupráce

Krajského úřadu Jihočeského kraje a jaké podpory od něj mohou města využívat. Poukážu též na význam nevládních občanských iniciativ, bez jejichž zájmu by spolupráce měst neměla význam. Nakonec se pokusím nastínit očekávanou budoucnost partnerství měst, kterými se v práci zabírám.

Metodika práce

Na počátku svého bádání bylo potřeba vypátrat všechny existující vazby mezi městy Jihočeské kraje a městy z frankofonních regionů. Partnerství Českých Budějovic mi nebylo žádným tajemstvím, vedoucí mé práce doc. PhDr. Ondřej Pešek, Ph.D. mne nasměroval na partnerství Nových Hradů. O partnerství v Táboře se mi při prvním telefonickém rozhovoru zmínila Dagmar Kopalová z Magistrátu města Českých Budějovic. Na Krajském úřadu Jihočeského kraje mi bylo zpočátku sděleno, že v této oblasti nemají komplexní přehled, jelikož města nemají povinnost spolupráci nahlašovat. Výskyt dalších partnerství jsem tedy vyhledávala pomocí interaktivní mapy na internetových stránkách Svazu měst a obcí České republiky², kam jsem postupně zadávala názvy všech měst a městysů v Jihočeském kraji. Nakonec jsem objevila celkem pět měst spolupracujících s Francií, spolupráci s jinými frankofonními regiony jsem neobjevila. Naopak jsem zjistila, že většina měst v jižních Čechách dává přednost spolupráci s německy mluvícími regiony.

V teoretické části práce jsem shromažďovala informace převážně pomocí internetu. Užitečným zdrojem obecných informací o partnerství, historii a důvodech vzniku tohoto trendu byly stránky Svazu měst a obcí ČR. Dále jsem hledala právní zakotvení v českých i francouzských zákonech a díky radě JUDr. Mgr. Iva Petřů, Ph.D. jsem byla úspěšná a mohla jsem porovnat znění českého zákona o obcích s podobně zaměřeným francouzským zákoníkem. Na základě přiložených kopií dokumentů podepsaných zastupiteli partnerských měst jsem porovnávala, zda jejich znění odpovídá podobě smlouvy o spolupráci obcí stanovené v zákonech obou států. Následně jsem se věnovala charakteristice zahraničních měst, ke každému z nich jsem přidala stručné informace o partnerských vztazích, které byly k dispozici na internetových stránkách měst či publikované v jejich měsíčnících. U tří menších měst jsem vybrala základní údaje o jejich českých partnerech, za účelem lepší představy o podobnostech měst.

² Internetové stránky Svazu měst a obcí ČR <http://partnerskamesta.cz/mapa/>

U dvou velkých měst jsem uvedla pouze počet obyvatel a rozlohu. Řazení měst v podkapitolách jsem zvolila sestupné podle počtu obyvatel.

V praktické části práce jsou uvedeny informace, které jsem zpracovala na základě čtených rozhovorů s osobami, které se významně podílejí či podíleli na mezinárodní spolupráci zkoumaných měst. V každém městě jsem získala nejméně jednoho respondenta a všem zástupcům měst jsem dávala stejné otázky, které jsem vypracovala, abych získala informace potřebné pro svou práci. Setkala jsem se i s dalšími lidmi, kterým jsem pokládala pouze doplňující dotazy, abych si vytvořila ucelený obraz o dané problematice. Výčet respondentů jsem sepsala v následující kapitole a seznam otázek jsem uvedla na začátku kapitoly 4 Spolupráce měst. Posléze jsem vyčlenila jednu podkapitolu doplňující informace o roli Krajského úřadu Jihočeského kraje vzhledem k partnerstvím měst v Jihočeském kraji. Nakonec jsem v podkapitole 4.7 shrnula výsledky svého výzkumu. V závěru jsem krátce zopakovala, o čem práce pojednává, jaké byly její cíle a pokládané otázky. Stručně jsem popsala hlavní použité zdroje a upozornila na chybějící předchozí zpracování tématu. Na úplný závěr jsem shrnula zjištěné výsledky zkoumaných aspektů partnerství a zodpověděla jsem otázky položené v úvodu.

Přehled typů zdrojů

Předložená bakalářská práce není vytvořena na základě rozsáhlé odborné literatury, jelikož téma, které jsem si vybrala, nebylo doposud komplexně zpracováno. Zdroje, z nichž jsem při své práci čerpala, dělím na dvě skupiny.

Hlavní skupinou zdrojů byly rozhovory s osobnostmi, které mají co do činění se spoluprací vybraných měst. V každém z partnerských měst na české straně jsem hovořila minimálně s jedním člověkem. Následuje seznam respondentů, který jsem pro přehlednost rozdělila podle měst, ve kterých níže uvedení pracují.

1. České Budějovice

- Magistrát města České Budějovice: *Dagmar Kopalová*, referent pro zahraniční vztahy (Odbor kanceláře starosty, oddělení vnějších vztahů)
- Francouzská Aliance Jižní Čechy: *Antoine Palomar*, ředitel

- Krajský úřad Jihočeského kraje: *Ing. Vladimíra Hrdinová*, referent pro zahraniční vztahy a *Mgr. Vladimíra Vyhnálková*, vedoucí oddělení (Odbor vnějších vztahů a marketingu, oddělení vnějších vztahů a zahraniční spolupráce)

2. Tábor

- Městský úřad Tábor: *Ludmila Kulhavá*, odborný pracovník pro zahraniční vztahy (Odbor kanceláře starosty, oddělení stížností, usnesení orgánů a sekretariátů), *JUDr. Dagmar Vacková*, vedoucí kanceláře starosty a *Eva Vávrovská*, sekretářka starosty (Odbor kanceláře starosty)
- Gymnázium Pierra de Coubertina: *Mgr. Marcela Horažďovská*, zástupkyně ředitele a vedoucí francouzské sekce gymnázia

3. Milevsko

- Spolek pro mezinárodní spolupráci Milevsko: *Ing. Petr Bašík*, předseda spolku
- Městský úřad Milevsko: *Mgr. Martin Třeštík*, místostarosta

4. Blatná

- Městský úřad Blatná: *Ing. Šárka Čandová*, vedoucí oddělení školství

5. Nové Hrady

- Městský úřad Nové Hrady: *Mgr. Vladimír Hokr*, starosta

Druhou skupinou je použitá literatura, do které řadím následující zdroje. Nejdříve jsem čerpala informace z internetových zdrojů. Na základě těchto zdrojů jsem například získala obecné informace o historii a významu trendu partnerské spolupráce, charakterizovala zkoumaná města, hledala problematiku v českých i francouzských zákonech a v neposlední řadě jsem si ověřovala a doplňovala informace poskytnuté respondenty. Dále jsem čerpala z interních dokumentů institucí a z měsíčníků publikovaných českými městy. V Táboře se jedná o Noviny tábořské radnice (dříve Bulletin městského úřadu Tábor), v Milevsku vydávají Milevský zpravodaj a v Nových Hradech publikují Novohradský zpravodaj. Jako zdroj informací o historii partnerství měst České Budějovice a Lorient jsem použila bakalářskou práci Šárky Malé z roku 2005 na téma Spolupráce partnerských měst České Budějovice a Lorient od roku 1990 do současnosti.

1 Partnerství měst obecně

Tato kapitola popisuje, co pojem partnerství měst znamená, vyzdvihuje přínosy mezinárodní spolupráce, nastiňuje, v čem spočívá její význam. Ukazuje různé úrovně spolupráce a shrnuje, co je důležité k jejímu správnému fungování.

Z internetových stránek Svazu měst a obcí České republiky jsem použila tuto stručnou, ale výstižnou definici: „*Partnerská spolupráce měst, jinými slovy town-twinning, je forma dlouhodobé mezinárodní spolupráce samospráv, spočívající v pravidelném setkávání zástupců měst a jejich občanů. Tato spolupráce je většinou podložená oficiálním dokumentem (partnerskou dohodou) nebo usnesením orgánů města/obce.*“³

V následující kapitole srovnávám městskými zastupiteli podepsané dokumenty s českým a francouzským zákonem.

Z téhož zdroje dále uvádím: „*Partnerská spolupráce jako přirozený nástroj mezinárodní spolupráce měst a obcí během dlouhé doby své existence prokázala svůj přínos pro porozumění mezi národy a kulturami. Její přidanou hodnotou je nejen živý mezikulturní dialog mezi běžnými občany, překonávání předsudků mezi národy, ale také posilování občanské účasti na veřejném životě a podpora občanství a integrace EU.*

Má veliký význam pro výměnu zkušeností v nejrůznějších oblastech týkajících se života města/obce, ať už se jedná o rozvoj měst, sociální oblast, školství, životní prostředí, cestovní ruch nebo fungování samosprávy. Samosprávy mohou prostřednictvím partnerské spolupráce podporovat ekonomické vazby svých podnikatelů s jejich protějšky v partnerských městech, a tím pozitivně ovlivňovat ekonomický rozvoj svého území a regionu.

Twinningové hnutí je jedinečné tím, že zapojuje všechny skupiny občanů – od běžných občanů, odborníků, podnikatelů, pracovníků různých organizací přes účastníky různého věku a pohlaví (mládež, ekonomicky aktivní občané, senioři, hendikepovaní atd.) až po občanské spolky a organizace různého zaměření. Napomáhá navazovat trvalé přátelské i profesní vazby mezi občany, organizacemi, úřady, školami apod., během nichž dochází k užitečnému předávání zkušeností. Zkušenosti dokazují, že partnerská spolupráce měst významně pomáhá v posilování občanské odpovědnosti a zapojení občanů do života místní komunity.

³ Převzato z internetových stránek Svazu měst a obcí ČR <http://partnerskamesta.cz/o-twinningu/co-je-twinning/co-je-partnerstvi-mest-neboli-town-twinning.aspx>

Partnerská spolupráce měst může mít několik podob:

- *formální (oficiální) partnerství na základě podepsané dohody, deklaráce či smlouvy o spolupráci;*
- *spolupráce na společném projektu;*
- *neformální partnerství – jde o neformální spolupráci bez podepsané dohody či smlouvy.*

Základem pro funkční a živé partnerství je vzájemné porozumění a společné chápání partnerské spolupráce mezi municipalitami, efektivní komunikace, jasné a srozumitelné cíle naplňující obsah partnerství a aktivní zapojení občanů, zájmových a profesních sdružení do town-twinningových aktivit.“

1.1 Historie a význam partnerství

Tato podkapitola se věnuje tomu, kdy a proč začalo ve 20. století docházet k mezinárodní spolupráci samospráv na území Evropy. Popisuje, jaký vliv má tato spolupráce na města a občany, kteří v nich žijí.

Svaz měst a obcí ČR na svých internetových stránkách též vysvětluje: „Myšlenka partnerské spolupráce měst se zrodila krátce po druhé světové válce se záměrem ochránit Evropu před dalším válečným konfliktem. Twinning vytváří jedinečnou příležitost k setkávání občanů evropských měst, k vzájemnému poznávání, k výměně myšlenek, zkušeností a názorů a k překonávání historicky podmíněných předsudků a nedůvěry. Dnes, po více než šedesáti letech, partnerská spolupráce měst přerostla v hnutí, které spojuje města a občany celé Evropy i světa.

Spolupráce měst je prospěšná pro občany i samotná města, jelikož zasahuje do různých oblastí života a zahrnuje širokou škálu aktivit.

Co partnerská spolupráce měst přináší občanům:

- *rozvíjí toleranci a poznávání jiných kultur, historie a tradic;*
- *zapojuje všechny skupiny občanů obce;*
- *umožňuje navazování přátelských i profesních vazeb mezi občany měst;*
- *podporuje sounáležitost komunity a rozvíjí občanskou společnost;*
- *zvyšuje jazykovou vybavenost účastníků.*

Co partnerská spolupráce přináší obcím a městům:

- vytváří prostor pro výměnu zkušeností a učení se navzájem;
- zlepšuje výkon správy obce, a tím zvyšuje kvalitu života občanů;
- vytváří prostor pro řešení společných problémů a témat;
- zviditelňuje město/obec v zahraničí, a tím podporuje turistický ruch;
- umožňuje spolupráci na projektech financovaných z programů Evropské unie;
- vytváří prostor pro navazování obchodních a ekonomických vztahů;
- má pozitivní vliv na rozvoj města/obce;
- přináší zpestření do života obce;
- podporuje zapojení občanů do života obce.

Obecný přínos:

- přispívá k mírovému soužití národů v Evropě a ve světě;
- přispívá k rozšiřování obecného povědomí a znalostí;
- vytváří solidaritu mezi samosprávami a občany;
- přispívá k integraci Evropské unie a posiluje vědomí evropského občanství. “⁴

⁴ Převzato z internetových stránek Svazu měst a obcí ČR <http://partnerskamesta.cz/o-twinningu/vyznam-a-historie/vyznam-a-historie-twinningu.aspx>

2 Právní základ mezinárodní spolupráce měst

V této kapitole představím zákon o spolupráci obcí České republiky s obcemi v zahraničí a porovnáám ho s francouzským právním předpisem, který upravuje stejné téma. Dále oba právní předpisy porovnáám s dokumenty podepsanými nejvyššími představiteli partnerských měst. Také porovnáám dvě české verze dokumentů s těmi francouzskými a pokusím se určit, v kterém jazyce byly původně vytvořeny.

2.1 Český a francouzský právní předpis o spolupráci obcí

Právní pojem v českém zákonném systému označuje partnerství měst jako spolupráci obcí s obcemi jiných států a je vymezen v zákoně o obcích. Zákonná úprava mezinárodní spolupráce měst je popsána v § 55 zákona č. 128/2000 Sb., zákon o obcích (obecní zřízení), jehož znění uvádím níže. Tato část zákona o obcích stanovuje, za jakých podmínek může vzniknout spolupráce obcí či svazků obcí. Vymezuje též povinný obsah smlouvy o vzájemné spolupráci, který bude následně hlavním předmětem mého srovnávání.

- (1) *„Obce mohou spolupracovat s obcemi jiných států a být členy mezinárodních sdružení místních orgánů.*
- (2) *Obce mohou uzavírat s obcemi jiných států smlouvy o vzájemné spolupráci.*
- (3) *Svazky obcí mohou uzavírat se svazky obcí jiných států smlouvy o vzájemné spolupráci. Obsahem spolupráce mohou být jen činnosti, které jsou předmětem činnosti svazku obcí, který smlouvu o vzájemné spolupráci uzavřel.*
- (4) *Smlouvy podle odstavců 2 a 3 musí mít písemnou formu a musí být předem schváleny zastupitelstvem obce, jinak jsou neplatné. Smlouva musí obsahovat*
 - a) *názvy a sídla účastníků smlouvy,*
 - b) *předmět spolupráce a způsob jejího financování,*
 - c) *orgány a způsob jejich ustavování,*
 - d) *dobu, na kterou se smlouva uzavírá.*
- (5) *Právnícká osoba může na základě smlouvy o spolupráci podle odstavců 2 a 3 vzniknout, jen dovoluje-li to Parlamentem schválená a vyhlášená mezinárodní smlouva, kterou je Česká republika vázána.*
- (6) *Smlouva o spolupráci podle odstavců 2 a 3, na jejímž základě má vzniknout právnícká osoba nebo členství v již existující právnícké osobě, podléhá souhlasu Ministerstva vnitra po předchozím projednání s Ministerstvem zahraničních věcí.*

Bez tohoto souhlasu smlouva nemůže nabýt účinnosti. Udělení souhlasu může být odepřeno pouze pro rozpor se zákonem nebo Parlamentem schválenou a vyhlášenou mezinárodní smlouvou, kterou je Česká republika vázána.“⁵

Podobně je spolupráce obcí vymezena i ve francouzském zákoníku územněsprávních celků (Code général des collectivités territoriales) v článku o decentralizované spolupráci územněsprávních celků (Coopération décentralisée), jehož hlavní částí, důležitou pro porovnání s českým zákonem, je: „*Les collectivités territoriales et leurs groupements peuvent, dans le respect des engagements internationaux de la France, conclure des conventions avec des autorités locales étrangères pour mener des actions de coopération ou d'aide au développement. Ces conventions précisent l'objet des actions envisagées et le montant prévisionnel des engagements financiers.*“ Zákoník je k nahlédnutí v úplném znění na stránkách Légifrance spravovaných francouzskou vládou.⁶

Zákoník říká, že územněsprávní celky a jejich svazky mohou uzavírat smlouvy s orgány místních samospráv v zahraničí, se záměrem vzájemně spolupracovat či pomoci druhé straně v rozvoji. Nesmí to však být v rozporu s mezinárodními závazky Francie. Francouzský zákoník rovněž stanovuje, že takové smlouvy musí obsahovat předmět spolupráce a předpokládanou částku finančních závazků.

2.2 Srovnání městý podepsaných dokumentů

Nyní porovnáám znění zákona o obcích s dokumenty, které mezi sebou podepsala zkoumaná partnerská města. Na konkrétních příkladech předvedu, zda města uzavírají smlouvy o spolupráci ve formě předepsané zákonem či nikoli. Zákon obsahuje taxativní výčet náležitostí, které smlouva musí obsahovat, aby byla platná. Ve dvou případech dokládám verze v českém i francouzském jazyce a porovnávám jejich formu mezi sebou. Nakonec komentuji, zda francouzské verze odpovídají požadavkům jejich zákoníku územněsprávních celků.

⁵ Převzato z internetových stránek Portálu veřejné správy
<http://portal.gov.cz/app/zakony/zakonPar.jsp?page=0&idBiblio=49296&recShow=59&nr=128-2F2000&rpp=100#parCnt>

⁶ Přeloženo z internetových stránek Légifrance
<http://www.legifrance.gouv.fr/affichCodeArticle.do?cidTexte=LEGITEXT000006070633&idArticle=LEGIARTI000006389099&dateTexte=&categorieLien=cid>

Při zkoumání českých dokumentů podepsaných partnerskými městy jsem zjistila, že jejich forma neodpovídá zákonnému předpisu. Zákon říká, že obce mohou spolupracovat s obcemi jiných států a mohou mezi sebou uzavírat smlouvy o spolupráci, což znamená, že nejsou povinny smlouvu uzavřít. Pokud se však obce rozhodnou stvrdit své partnerství dokumentem zvaným smlouva o spolupráci, měla by odpovídat zákonem stanoveným parametrům.

Ukazuje se, že většina měst má podepsaný dokument spíše slavnostního charakteru. Nazývají ho jinak, než je uvedeno v zákoně – charta partnerství, společné prohlášení měst nebo partnerská smlouva. Taková pojmenování sama o sobě naznačují, že jde pouze o projev vůle dvou měst spolupracovat v různých aspektech života a takové dokumenty nejsou právně závazné.

Nové Hrady a Vaulx-Vraucourt, navzdory své intenzivní spolupráci, nemají dokonce sepsaný žádný dokument stvrzující jejich spolupráci, která funguje na základě ústní dohody od roku 2006. Starosta Nových Hradů Mgr. Vladimír Hokr mi v dubnu roku 2013 sdělil, že se nicméně k podepsání symbolické dohody o spolupráci chystají. Návrh dohody si možná přiveze již letos, protože jednu soukromou cestu do Francie plánuje v průběhu jara a další větší na podzim, kdy se k němu připojí ostatní aktéři spolupráce z Nových Hradů.

Všechny podepsané dokumenty se částečně shodují s povinným obsahem smlouvy o spolupráci, a to pouze v několika bodech (popsány následovně). Zde komentuji parametry smlouvy o vzájemné spolupráci obcí ve stejném pořadí, v jakém jsou uvedeny v českém zákoně o obcích citovaném výše:

- a) názvy měst (států) uzavírajících danou dohodu – uvedeny na všech listinách;
- b) předmět spolupráce uveden ve všech případech – zahrnuje například plánované oblasti spolupráce, konkrétní činnosti a cíle; způsob financování však není stanoven v jediném dokumentu;
- c) o orgánech a způsobech jejich ustavování se žádný z dokumentů nezmiňuje;
- d) o době, na kterou se smlouva uzavírá, je zmínka pouze u dvou dokumentů, které obsahují slovní spojení: trvalé Partnerství (Blatná) či trvalé svazky (Tábor).

Společné prohlášení měst Lorient a České Budějovice⁷ (viz příloha I) bylo podepsáno v Českých Budějovicích 12. 6. 1997, svými podpisy ho stvrdili starostové měst. První část dokumentu stručně popisuje historii vzniklých vztahů před podpisem společného prohlášení měst. V druhé části je uvedeno, k čemu se starostové svým podpisem zavazují, i když jde pouze o morální závazek. Musím však potvrdit, že Magistrát města České Budějovice dodnes podporuje „... *akce a partnerské výměny vedoucí k lepšímu poznávání občanů a institucí měst České Budějovice a Lorient.*“, jak je uvedeno v posledním odstavci prohlášení.

Partnerská smlouva uzavřená mezi městy Dole a Tábor v českém provedení (viz příloha II) byla podepsána v Táboře 23. 4. 1997. Po porovnání české a francouzské verze (viz příloha III) usuzuji, že byl dokument připraven francouzskou stranou a posléze přeložen do českého jazyka, jelikož obsahová forma dokumentů je naprosto shodná a pokud by byla smlouva původně vytvořena v českém jazyce, lze předpokládat, že by obsahovala výrazně jednodušší jazyková vyjádření, jinou větnou strukturu i po formální stránce by dokument pravděpodobně vypadal odlišně. Můžete si například všimnout, že první tři odstavce jsou jedním opravdu dlouhým souvětím. Česká verze textu se mi zdá trochu krkolonná a lehce nesrozumitelná. Obě verze jsem získala od Ludmily Kulhavé, odborné pracovnice pro zahraniční vztahy na MěÚ v Táboře.

Originál smlouvy mezi kantonem Guichen a Milevskem je na pergamenu o přibližné velikosti 600 x 1 100 mm a jeho kopii jsem tudíž nesehnala. Zkrácený přepis (viz příloha IV) je však k dispozici na internetových stránkách Milevska⁸. Dokument je označen jako smlouva o spolupráci a také jako česká verze twinningové smlouvy, použití termínu smlouva o spolupráci může být zavádějící, jelikož o smlouvu o spolupráci dle zákona o obcích se nejedná. Nad samotným textem smlouvy se na stránkách města píše: „*Česká verze twinningové smlouvy není zcela totožná s textem francouzským, ale velmi se mu přibližuje. Jazyk a obsah smlouvy podtrhuje její význam jako slavnostní všeobecné deklarace.*“ Je tedy očividné, že jde opět pouze o symbolický dokument vyjadřující vůli municipalit a jejich občanů vzájemně spolupracovat a „... *zvyšovat pocit sounáležitosti ve sjednocené Evropě.*“ jak se píše v závěrečné části této listiny.

⁷ K dispozici na internetových stránkách města České Budějovice
http://www.c-budejovice.cz/cz/mesto/o-meste/partnerska-mesta/Documents/partnsm_lorient.pdf

⁸ http://www.milevsko-mesto.cz/vismo/dokumenty2.asp?id_org=9467&id=19617&n=smlouva-o-spolupraci&query=twinning

Charta partnerství mezi Sargé-lès-Le Mans a Blatnou (viz příloha V) byla uzavřena 14. 7. 2004 a opět se zdá být překladem francouzské verze Charte de Jumelage (viz příloha VI). Obě verze jsou sice kratší a srozumitelnější v porovnání s Partnerskou smlouvou a Charte de Jumelage mezi Tábořem a Dole, ale např. rozložení dokumentu neodpovídá českým zvyklostem. Dalším nápadným důkazem překladu z francouzského jazyka je ponechání velkých písmen na začátku slov, která se v českém jazyce píšou s malým písmenem: „... uzavírají trvalé Partnerství mezi oběma městy.“ nebo „... mezi Mládeží a Školami, jakož i mezi Spolky s kulturním, sportovním i sociálním zaměřením.“ Oba dokumenty mi poskytl Pavel Ounický, místostarosta města Blatná.

Jak jsem již zmínila, v přílohách III a VI uvádím francouzské znění dvou partnerských listin. Požadavky stanovené francouzským zákoníkem se podobají těm uvedeným v českém zákoně o obcích. Jelikož ani francouzské verze nesplňují podmínky dané francouzským právním předpisem, dovoluji si říci, že podepsané dokumenty nejsou právně závazné. Předmět spolupráce v nich sice uveden je, ale neobsahují jedinou zmínku o financích. Opět se jedná o slavnostní formu stvrzení touhy po spolupráci.

3 Charakteristika měst

V této kapitole se věnuji především charakteristice francouzských měst, k nimž přidávám jedno město německé, které dotváří ucelený obraz o tom, proč vzniklo partnerství mezi českým městem Blatná a francouzským městem Sargé-lès-Le Mans. Dále stručně uvedu popis tří menších českých měst, aby bylo možné posoudit podobnosti mezi nimi a jejich spřátelenými městy. Předpokládá se, že u měst jako České Budějovice a Tábor není nutné uvádět podrobnější charakteristiku, takže od ní upustím. Ke každé dvojici/trojici měst přidám stručný popis jejich partnerských vztahů. K podrobnějšímu zkoumání a hodnocení přistoupím v kapitole 4 Spolupráce měst.

3.1 Partnerství měst Lorient a České Budějovice

Zajímavá historie daného partnerství podle Malé (2005). České Budějovice a Lorient jsou partnerskými městy od roku 1997. Vzájemné přátelské vztahy se však rozvíjely už od roku 1964. Vše začalo na Makarské riviéře na území bývalé Jugoslávie, kde se setkala rodina Břeských z ČSR s Jeanine Dayrat z Francie. Paní Jitka Břeská uvedla: *„S Jeanine jsme se seznámili tak, že jsme tehdy měli stany těsně vedle sebe. Vyměnili jsme si adresy a začali si psát. O rok později se Jeanine seznámila s Michelem Saffrem.“* Michel Saffre se stal manželem paní Jeanine a tyto dvě rodiny se do roku 1989 vzájemně navštěvovaly. Pan Saffre našel zálibu v rybaření na Lipenské přehradě v Jižních Čechách. *„Naše setkání byla dost omezena dobou, ve které naši čeští přátelé žili“*, dodává paní Saffrová, *„kvůli komunismu jsme se vídali pouze omezeně, Břeských často přijížděli odděleně.“* *„Společenskou formu a náplň počaly tyto vztahy nabývat po roce 1989 z iniciativy pana Michela Saffra, toho času byl ředitelem na škole Collège Brizeux v Lorientu. Po pádu komunismu se manželé Břeských se svými přáteli v Lorientu dohodli, že budou vzájemně spolupracovat. Zde je nezbytné podotknout, že dnešní partnerství Českých Budějovic a Lorientu má počátek právě ve zmíněném přátelství. Pan Saffre k tomu dodává: „Kdykoli dochází k uzavření partnerství mezi dvěma městy, postupuje se od úrovně ekonomické směrem ke sféře soukromých vztahů. V tomto případě se jednalo o pravý opak.“⁹*

⁹ Malá, Š.: Spolupráce partnerských měst České Budějovice a Lorient od roku 1990 do současnosti. České Budějovice: Jihočeská univerzita, 2005, 50 str. Fakulta pedagogická.

3.1.1 Lorient

Podle informací z oficiálních internetových stránek města, byl Lorient založen 31. srpna 1666, nachází se v nejzápadnějším regionu Francie zvaném Bretaň, v jižní části departmentu Morbihan při Atlantickém oceánu. Rozloha města činí 17,4 km² a jeho populace se k 1. lednu 2013 snížila na necelých padesát devět tisíc obyvatel. Lorient se pyšní šesti přístavy; mezi ně patří například rybářský, obchodní, či rekreační přístav v centru města.¹⁰

Na oficiálních internetových stránkách města České Budějovice se o Lorientu píše: „Lorient je město se všemi výsadami krajské metropole, avšak zároveň město nedotčené jejími stinnými stránkami. Toto mladé město neponechá netečným nikoho, kdo se pro něj rozhodl. Po pracné obrodě v poválečném období se městu podařilo využít všech svých trumfů a stát se tak určitým modelem jak pro kvalitu života v něm, tak i pro funkčnost velkoměsta jako takového. Město tak v sobě snoubí odpovědnost krajské metropole ve jménu požitků, které skrývá aglomerace s lidským rozměrem. Lorient nezná šed' vlastní velkým městům, má pouze jejich plnohodnotné funkce: funkce veřejné, obchodní, průmyslové a kulturní; ty, které z města činí stopu naší civilizace. Z malých měst si uchoval charakter svátku a dostupnosti, které jde tak dobře ruku v ruce s místním mořským frontonem. Z velkých metropolí si udržuje důležitou síť kontaktů, kompletní vzdělávací systém; průmyslovou infrastrukturu a systém dopravy. Lorient si umí získat všechny příchozí zvláštním smyslem pro otevřenost. Keltský festival, který se zde každoročně koná po dobu deseti dnů, je důkazem jedinečné schopnosti, jak se umět připravit a přivítat. Staveniště námořní armády Ludvíka Velikého se proměnilo v moderní průmyslovou metropoli, kde blízkost moře zpřijemňuje život.“¹¹

3.1.2 České Budějovice

K 1. 1. 2012 žilo ve městě České Budějovice 93 620 obyvatel. Katastrální výměra je 55,6 km².¹²

¹⁰ Přeloženo z internetových stránek města Lorient
<http://www.lorient.fr/decouvrir-lorient/fiche-didentite/presentation/>

¹¹ Převzato z internetových stránek města České Budějovice
<http://www.c-budejovice.cz/cz/mesto/o-meste/partnerska-mesta/stranky/partnerska-mesta.aspx>

¹² Převzato z internetových stránek Českého statistického úřadu – Malý lexikon obcí ČR 2012
[http://www.czso.cz/csu/2012edicniplan.nsf/t/D00034E737/\\$File/130212025.pdf](http://www.czso.cz/csu/2012edicniplan.nsf/t/D00034E737/$File/130212025.pdf)

3.2 Partnerství měst Dole a Tábor

Tábor na internetových stránkách města popisuje své partnerství s Dole: „*Partnerská smlouva s tímto městem byla uzavřena v roce 1997. Avšak první kontakty jsou známy již od roku 1992. Spolupráce začala na úrovni škol. Funguje také výměna v oblasti kulturní. Za zmínku stojí zejména pořádání Francouzských dnů v Táboře a Českých dnů v Dole, vystoupení kulturních souborů a reciproční výstavy. Významnou kulturní akcí tohoto města jsou oslavy tradičních „Svatodušních svátků“, které mají každoročně jiné hlavní téma.*“¹³

České dny v Dole se však ve skutečnosti nekonaly, mé podezření potvrdila Eva Vávrovská (sekretářka starosty města Tábor) se slovy: „*V roce 1997 proběhly přípravy této akce, byla tomu věnována spousta času a energie, ale na poslední chvíli byla iniciativa z francouzské strany pozastavena a již nebyla znovu obnovena.*“ Bližší informace mi nemohla poskytnout, jelikož na městském úřadu v Táboře dnes nepracuje nikdo, kdo se na přípravách aktivně podílel. Zároveň přislíbila, že informace na internetových stránkách města budou upraveny, aby odpovídaly skutečnému stavu partnerské spolupráce.

3.2.1 Dole

Dole je součástí regionu Franche-Comté a jeho menší územní jednotkou je department Jura. V roce 2009 žilo v Dole téměř dvacet pět tisíc obyvatel na území o velikosti 38,4 km².¹⁴

Tábor o svém partnerském městě Dole píše: „*Město leží ve východní části Francie, cca 60 km od města Dijon. Náš francouzský partner má s Tábořem společného víc, než by se na první pohled zdálo: (...) je to město, v němž je harmonicky skloubena bohatá historie a přitažlivá, dynamická současnost. Dole má výtečnou zeměpisnou polohu, leží v místě, kde se v minulosti setkávaly rozmanité kultury, a tak o něm lze bez nadsázky říci, že je jakýmsi živým svědectvím kulturního a uměleckého vývoje celé této oblasti od středověku až po současnost.*“

¹³ Převzato z internetových stránek města Tábor <http://www.taborcz.eu/dole/d-10775/p1=1061>

¹⁴ Přeloženo z internetových stránek francouzského statistického úřadu Insee <http://www.insee.fr/fr/bases-de-donnees/esl/comparateur.asp?codgeo=com-39198#resume>

Historicky je město Dole významným střediskem vzdělanosti a samosprávy, neboť od středověku do druhé poloviny 17. století bylo hlavním městem regionu Franche-Comté. Založeno bylo ve středověku, první zmínky o něm se datují z roku 1083. Od 12. století se stává městem s udělenými právy. Ve městě bylo sídlo parlamentu, v roce 1422 zde byla založena univerzita. V 15. století bylo sídlo parlamentu a univerzity přechodně přeneseno do měst Poligny a Salins, po jejich krátkodobém návratu do města Dole se však definitivně jejich sídlem a rovněž tak hlavním městem regionu stal od roku 1678 Besançon.

K nejnavštěvovanějším místům patří historické jádro města: pěší zóny, úzké, klikaté uličky, podmanivá zákoutí, kláštery, kostely, vnitřní dvory historických domů ukrývající svá tajemství jsou výzvou nejen pro milovníky historie, ale taková poklidná procházka má svůj půvab i pro obyčejného turistu. Dole ukrývá obdivuhodné historické a architektonické dědictví, což je dáno zejména skutečností, že do poloviny 17. století bylo centrem celé oblasti Franche-Comté. V povědomí odborné veřejnosti je pak spojováno se jménem světově proslulého vědce Louise Pasteura, jehož rodný dům je současně i hojně navštěvovaným muzeem. Ostatně muzeí je v Dole hned několik, nabízejí díla klasického i moderního výtvarného umění, město se pyšní moderní knihovnou a mediátekou. Ke kulturnímu vyžití jeho obyvatel přispívá i místní divadlo s bohatým repertoárem. (...) Historické jádro města Dole o rozloze 114 ha bylo v roce 1967 prohlášeno chráněnou památkovou zónou. Díky tomu byly zahájeny rozsáhlé akce na údržbu a ochranu památek ve městě, které si tak udržely svůj charakter.“¹⁵

3.2.2 Tábor

Počet obyvatel byl k 1. 1. 2012 celkem 35 096 a katastrální výměra je 62,2 km².¹⁶

3.3 Partnerství měst Guichen a Milevsko

Uvádím výtažek z rozhovoru s bývalým starostou Milevska Josefem Horkým, který jsem objevila v Milevském zpravodaji. První partnerské vztahy, které Milevsko navázalo, byly se švýcarským městem Münchenbuchsee. „*Další nabídka k přeshraniční spolupráci přišla někdy v roce 1992 od Svazu měst a obcí, nebyla nijak konkretizována, pouze jsme byli dotazováni, máme-li zájem o spolupráci s některým z měst Evropské*

¹⁵ Převzato z internetových stránek města Tábor <http://www.taborcz.eu/dole/d-10775/p1=1061>

¹⁶ Převzato z internetových stránek českého statistického úřadu – Malý lexikon obcí ČR 2012 [http://www.czso.cz/csu/2012edicniplan.nsf/t/D00034E728/\\$File/130212031.pdf](http://www.czso.cz/csu/2012edicniplan.nsf/t/D00034E728/$File/130212031.pdf)

unie. Rada to tenkrát zamítla. Já, při vědomí toho, že odmítnout se to dá vždycky, jsem zájem potvrdil. Asi za rok potom přišla konkrétní nabídka z francouzského Guichenu. Potom už zájem byl. Jak jsem se později dozvěděl od francouzského iniciátora této akce Michela Bachelota, tato iniciativa byla podporována EU, a to zejména finančně. (...) Za mého působení fungovala přeshraniční spolupráce zejména na základě vzájemných návštěv.“¹⁷

Guichen vyslal v prvním roce spolupráce (1994) do Milevska dvě delegace – vysoké představitele kantonu Guichen v únoru a zástupce Výboru pro mezinárodní spolupráci kantonu Guichen (CRIC) v květnu. Výbor CRIC byl založen 5. března 1990. Do roka následovala vzájemná výměna pěveckých sborů a v roce 1995 již probíhala příprava revitalizace milevského kláštera za účasti architektů z Rennes.¹⁸ Díky všem svým aktivitám získalo Milevsko a Guichen společně s dalšími partnery ocenění Zlaté hvězdy partnerství udělené Evropskou komisí. Slavnostní předání se konalo v irském Dublinu 21. října 1995.¹⁹ Partnerská smlouva byla podepsána ve Francii v roce 2000.

3.3.1 Guichen

Z internetových stránek města Guichen²⁰ jsem přeložila informace o poloze, velikosti města, počtu obyvatel, dále o historii a také kulturním a sportovním zázemí, které město poskytuje. Guichen je město s přibližně 7 500 obyvateli a rozlohou 42,7 km², které se nachází 20 km od města Rennes v regionu Bretaň a departmentu D’Ille-et-Vilaine. Keltská etymologie názvu města je Gwik-Ec-Hen, což znamená něco jako „město pramenů“. Guichen je světově proslulým nalezištěm trilobitů. Paleontologové v Guichenu našli trilobity ze starších prvohor, což je více než 460 milionů let. V té době totiž moře pokrývalo velkou část armorického masivu, tudíž tam dodnes můžeme najít zbytky těchto vymřelých tvorů. Jeden druh dokonce dostal po Guichenu jméno Guichenia. První kostel byl v Guichenu postaven v roce 1101 spolu se založením fary u osady Saint Marc, která je dnes součástí centra města. Kostel, který tam stojí dnes, byl postaven v roce 1620 a následně zrekonstruován v roce 1838 a nakonec byl poškozen během druhé světové války.

¹⁷ Třeščík, M.: Bývalý starosta Milevska Josef Horký v rozhovoru o počátcích přeshraniční spolupráce. Milevský zpravodaj, 2012, roč. 20, č. 8, s. 3

¹⁸ Přeloženo z internetových stránek Výboru CRIC http://cric.chez.com/index1_fichiers/index1.htm

¹⁹ Přeloženo z internetových stránek Evropské unie http://europa.eu/rapid/press-release_IP-95-970_fr.htm

²⁰ Přeloženo z internetových stránek města Guichen <http://www.guichenpontrean.fr/>

Guichen nabízí širokou škálu sportovních zařízení: tělocvičnu, fotbalové hřiště, posilovnu, atletickou dráhu i skate park. Dále se zde vyučuje střelba z luku, z pistole, jóga a různá bojová umění. O kulturní vyžití se v Guichenu stará více než sedmdesát různých spolků. Ve městě je také kino „Le Bretagne“, dvě knihovny a mediátéka.

Guichen patří do Společenství obcí kantonu Guichen (ACSOR – La communauté des communes du canton de Guichen), které sdružuje sedm obcí: Baulon, Bourg-des-Comptes, Goven, Guichen, Guignen, Lassy et Saint-Senoux. Celkový počet obyvatel žijících na území (213 km²) takto sdružených obcí přesahuje dvacet dva tisíc.²¹ Společenství je dobrovolným spojením obcí, které sdílí prostředky k rozvoji svého území.²² Není to celý kanton ve smyslu geografického rozdělení Francie, protože ve Společenství ACSOR chybí obec Laillé, která je jinak zahrnuta do skutečného kantonu Guichen, jak jej vymezuje francouzský statistický úřad Insee.²³ Celkový počet obyvatel kantonu Guichen je necelých dvacet osm tisíc.²⁴

3.3.2 Milevsko

Podle Českého statistického úřadu žilo k 1. 1. 2012 v Milevsku 8 761 obyvatel, katastrální výměra Milevska je 42,3 km².²⁵ Nachází se v okrese Písek asi dvacet kilometrů na západ od Tábora.

Bližší informace jsem shromáždila z internetových stránek Milevska a pořadu Cyklotoulky. *„Historie města je nerozlučně spojena se zdejším klášteřem, který je nejstarší v jižních Čechách. Během 13. a 14. století se rozrostl na jeden z největších a nejvýznamnějších klášterních komplexů v Čechách. Růst kláštera si zřejmě vynutil přemístění přilehlé osady dále na jihozápad, do prostoru dnešního náměstí, kde již ve 13. století vyrostlo nové Milevsko, uváděné poprvé v roce 1437 jako město. Později Milevsko doplatilo na absenci průmyslu, způsobenou nezájmem premonstrátů a polohou mimo všechny významné cesty. Války a následné morové epidemie v 17. a 18. století městečko i jeho okolí téměř zničily. To vše spolu s úpadkem řemesel způsobilo, že zdejší*

²¹ Přeloženo z internetových stránek města Guichen <http://www.guichenpontrean.fr/module-Contenus-viewpub-tid-2-pid-2.html>

²² Přeloženo z internetových stránek Společenství ACSOR <http://www.acsor.fr/module-pagesetter-viewpub-tid-2-pid-1.html>

²³ Přeloženo z internetových stránek francouzského statistického úřadu INSEE <http://www.insee.fr/fr/methodes/nomenclatures/cog/comcan.asp?codedep=35&codecan=16>

²⁴ Přeloženo z internetových stránek statistického úřadu INSEE http://www.insee.fr/fr/ppp/bases-de-donnees/recensement/populations-legales/departement.asp?dep=35#pop_can

²⁵ Převzato z internetových stránek českého statistického úřadu – Malý lexikon obcí ČR 2012 [http://www.czso.cz/csu/2012edicniplan.nsf/t/D00034E71B/\\$File/130212028.pdf](http://www.czso.cz/csu/2012edicniplan.nsf/t/D00034E71B/$File/130212028.pdf)

*oblast patřila k nejchudším v Čechách, což platilo ještě na počátku 20. století. K výrazné změně došlo po roce 1950, kdy se zde začal budovat velký průmyslový areál. Současně ale bylo necitelně poškozeno i historické jádro města, kde byla část starších domů zbořena a nahrazena novostavbami. Nejcennějším památkovým souborem města je klášter s kostelem Nanebevzetí Panny Marie. V klášteře najdeme Milevské muzeum s bohatou regionální expozicí. Rozvíjela se zde tradiční řemesla, především hrnčířství. Znamé byly milevské trhy, dnes znovu obnovené. Do dnešních dob se zachovala tradice milevských mášek.*²⁶

Milevsko je město plné památek, kultury a sportu. Najdeme zde sportovní stadion a areál s několika hřišti pro venkovní aktivity, který se svou kapacitou rovná podobným areálům v okresních městech Písek a Tábor. Město je směsicí zajímavé architektury a pamětihodností, v Milevsku můžeme navštívit například židovskou synagogu s průčelím v kubistickém stylu, která je jednou ze tří v Evropě. V parku Bažantice můžeme vidět kromě parkové úpravy i žulové plastiky a sochy. V tomto městě je spousta dalších zajímavých nejen církevních míst a budov. Nedaleko jsou hrady Zvíkov a Orlík.²⁷

3.4 Partnerství měst Sargé-lès-Le Mans, Blatná a Vacha

Výbor pro partnerství města Sargé na svých stránkách poskytuje informace o svých partnerstvích. Partnerství Blatná a města Sargé-lès-Le Mans je zvláštní tím, že je spojilo jejich společné partnerské město Vacha, které leží na území bývalého východního Německa. Tato tři města vzájemně spolupracují a každoročně pořádají mezinárodní tábory mládeže (MTM), které se konají vždy na území jednoho z těchto tří partnerských měst. Vše začalo tím, že obyvatelé francouzského města Sargé-lès-Le Mans měli zájem o navazování kontaktů v zahraničí. V roce 1990 rozeslali zastupitelé města dotazníky svým obyvatelům a ti se shodli, že by stáli o spolupráci s Německem, Anglií, Irskem či Skotskem. První město, se kterým Sargé navázalo komunikaci, byla německá Vacha, smlouvu o partnerství podepsali starostové měst již v říjnu roku 1991. O svém německém partnerském městě píše: „Vacha byla více než čtyřicet let izolována od našeho západního světa a prahla po nových kontaktech.“ První mezinárodní tábor mládeže byl pořádán již v červenci roku 1992 ve městě Vacha, kam přijelo dvacet jedna

²⁶ Převzato z internetových stránek města Milevsko <http://www.milevsko-mesto.cz/z-historie-mesta> a pořadu Cyklotoulky <http://www.cyklotoulkytv.cz/milevsko>

²⁷ Převzato z pořadu Cyklotoulky <http://www.cyklotoulkytv.cz/milevsko>

dospívajících (ve věku 14-17 let) z měst Sargé, Vacha a Blatná. Výbor pro partnerství města Sargé asistoval v roce 1994 u podepsání partnerské smlouvy mezi Vachou a Blatnou, i když počátky vztahů mezi těmito dvěma městy sahají až do 80. let. Oficiální smlouva o partnerství mezi Blatnou a Sargé byla podepsána až v roce 2004.²⁸ „V roce 1996 obdržela Blatná společně s Vachou a Sargé Zlatou hvězdu partnerství od Evropské komise.“²⁹

3.4.1 Sargé-lès-Le Mans

Dle francouzského statistického úřadu Insee, město Sargé-lès-Le Mans patří do departmentu Sartre a spadá pod region Pays de la Loire. Toto malé město (13,9 km²), má podle sčítání lidu v roce 2009 3 573 obyvatel.³⁰ Z internetových stránek města Sargé uvádím následující informace o historii a současnosti města. První písemnosti z farnosti se dochovaly z roku 1789. Centrum města se rozprostírá okolo náměstí s kostelem a obchodní části města, kde se shromažďují četní obchodníci. Některé společnosti se usadily ve městě Sargé kvůli jeho výhodné dopravní poloze.³¹

Místní mládež má možnost navštěvovat gymnázia a vysokou školu v nedalekém městě Mans, v samotném Sargé je však dětem zajištěno vzdělání ve dvou mateřských školách a dvou základních školách (pouze pro žáky do jedenácti let). Sargé má i svůj dům kultury SCÉLIA, které je centrem nejrůznějšího kulturního vyžití – pořádají se tam výstavy, divadelní představení, koncerty ... Pro příznivce sportu je v Sargé veřejný stadion, kde se konají například fotbalová a tenisová utkání, ale i spoustu dalších venkovních aktivit. V blízkosti jednoho soukromého zámku je také golfové hřiště s osmnácti jamkami, které navštěvují jak místní, tak pařížští milovníci golfu. Sargé je místo, které spojuje město s venkovem a je obklopeno množstvím turistických stezek, které milovníci přírody z okolí velmi využívají.³²

²⁸ Přeloženo z internetových stránek města Sargé <http://www.sargeleslemans.fr/fr/Vivre/Le-tissu-associatif/Mairie/Comite-de-Jumelage-38.htm?keywords=BLATNA>

²⁹ Převzato z internetových stránek města Blatná <http://www.mesto-blatna.cz/zivot-v-obci/partnerska-mesta/mesto-blatna-ma-nasledujici-partnerska-mesta/>

³⁰ Přeloženo z internetových stránek francouzského statistického úřadu Insee <http://www.insee.fr/fr/methodes/nomenclatures/cog/fichecommunale.asp?codedep=72&codecom=328>

³¹ Okresní silnice – route departementale 301

³² Přeloženo z internetových stránek města Sargé <http://www.sargeleslemans.fr/fr/Decouvrir/Presentation-de-Sarge-239.htm>

3.4.2 Blatná

Počet obyvatel byl k 1. 1. 2012 celkem 6 746 a katastrální výměra je 43,6 km².³³ Další informace o Blatné jsem vybrala z popisu města na jeho oficiálních internetových stránkách. „Blatná je město ležící v severozápadní části Jihočeského kraje, v okrese Strakonice. V Blatné vzniká z několika potoků řeka Lomnice. Historické jádro města je městskou památkovou zónou. První písemná zmínka o Blatné je z roku 1235. (...) Město je zasazeno do krajiny tvořené mírnými žulovými pahorky a hladinami překrásných rybníků. (...) V současné době je Blatná se svými více než šesti tisíci obyvateli rychle se rozvíjícím městem. Je správním, společenským, kulturním a sportovním centrem blatenského regionu. (...) Mladí lidé zde mají možnost studovat na dvou středních školách a Bankovním institutu vysoké školy.

Na území města je možné v současné době provozovat různé druhy sportů ve dvou tělovýchovných jednotách a v ostatních sportovních organizacích. Mezi nejvíce navštěvované oddíly patří oddíl fotbalu, nohejbalu, tenisu a kuželek. Chloubou města je nově vybudovaný atletický ovál, hřiště pro hokejbal a fotbalový stadion s umělým povrchem. V průběhu roku je ve městě Blatná pořádána řada kulturních aktivit. (...) Blatensko je známé svou zachovalou přírodou, drobnými sakrálními památkami, selskými usedlostmi a především svou pohostinností. V krajině mezi rybníky najdou milovníci turistiky, cykloturistiky a památek místa, která je natolik zaujmou, že se do nich budou rádi vracet.“³⁴

3.4.3 Vacha

Blatná o partnerském městě Vacha píše: „Město Vacha leží v Durynsku ve Spolkové republice Německo. Partnerství mezi městy vzniklo již v 80. letech – vztahy byly ale spíše na formální úrovni. Smlouva o partnerství, která byla podepsána v roce 1993, znamenala začátek aktivního partnerství obyvatel měst. Od té doby se již konalo mnoho setkání obyvatel a vzniklo mnoho osobních přátelství.“³⁵ V roce 2011 žilo ve městě Vacha 3 709 obyvatel.³⁶

³³ Převzato z internetových stránek českého statistického úřadu – Malý lexikon obcí ČR 2012 [http://www.czso.cz/csu/2012edicniplan.nsf/t/D00034E70F/\\$File/130212030.pdf](http://www.czso.cz/csu/2012edicniplan.nsf/t/D00034E70F/$File/130212030.pdf)

³⁴ Převzato z internetových stránek města Blatná <http://www.mesto-blatna.cz/informacni-centrum/historie-a-soucasnost-mesta/o-meste/>

³⁵ Převzato z internetových stránek měst Blatná <http://www.mesto-blatna.cz/zivot-v-obci/partnerska-mesta/mesto-blatna-ma-nasledujici-partnerska-mesta/?fresult=Sarge>

³⁶ http://www.citypopulation.de/php/germany-thuringen_d.php?cityid=16063082

3.5 Partnerství měst Vaulx-Vraucourt a Nové Hrady

Uvádím úryvek článku z Novohradského zpravodaje, kde pan starosta Hokr komentuje počátky spolupráce těchto dvou měst: „*Na konci března (2008) navštívila naše město vzácná návštěva z městečka Vaulx-Vraucourt ze severofrancouzského kraje Artois, který je kolébkou šlechtického rodu Buquoyů. Právě částečně společná historie stála na počátku spolupráce, která směřuje k uzavření oficiálního partnerství a společných aktivit na úrovni spolků, sportovních organizací, měst či mikroregionů.*“³⁷

3.5.1 Vaulx-Vraucourt

Tato obec o rozloze 14,1 km² je situována v regionu Nord-Pas-de-Calais a dále spadá do departmentu Pas-de-Calais. V roce 2009 v ní žilo 1 070 obyvatel.³⁸ Následující informace jsem přeložila z prospektu, který je k dispozici na stránkách obce. Vaulx a Vraucourt byly kdysi dvě vesnice, v roce 1821 byly spojeny v důsledku královského nařízení. Vaulx-Vraucourt leží v srdci zemědělské oblasti, ve které se pěstují obiloviny, řepa, čekanka, brambory ad. Místní obyvatelé uměli vždy vytěžit ze svého přírodního bohatství co nejvíce. Díky plodinám, které se zde pěstují, vznikly ve Vaulx-Vraucourt různé továrny: pivovary, lihovary, konzervárny, družstva a zemědělské i potravinářské společnosti. V okolí vede stezka Le sentier de l'hirondelle, což v překladu znamená něco jako „vlašťovina stezka“ a je to 17 km dlouhá trasa kolem hřbitovů čtyř místních vesnic. Tato oblast byla totiž během první světové války v roce 1917 úplně zdevastována. Devadesát let poté je to však jedna z nejbohatších a nejproduktivnějších oblastí producentů obilí ve Francii.³⁹

Fotbalové družstvo Vaulx-Vraucourt se v roce 2009 spojilo s Baupame a Bertincourt, tak vznikla sportovní asociace ASBBV (Association Sportive Baupame Bertincourt Vaulx-Vraucourt). Mezi další sportovní vyžití patří posilovna, kurzy moderního a country tance.⁴⁰

³⁷ Hokr, V.: Návštěva z Francie. Novohradský zpravodaj, 2008, roč. 13, č. 5, s. 10

³⁸ Převzato z internetových stránek francouzského statistického úřadu Insee <http://www.insee.fr/fr/methodes/nomenclatures/cog/fichecommunale.asp?codedep=62&codecom=839>

³⁹ Přeloženo z odkazu na internetových stránkách města Vaulx-Vraucourt http://www.cc-bapaume.fr/fileadmin/CCRB/Tourisme/7584_HIRONDELLE.pdf

⁴⁰ Přeloženo z internetových stránek města Vaulx-Vraucourt <http://vaulx-vraucourt.e-monsite.com/>

3.5.2 Nové Hrady

K 1. 1. 2012 žilo v Nových Hradech 2 578 obyvatel, katastrální výměra činí necelých 80 km².⁴¹ Město se nachází v Novohradských horách v okrese České Budějovice. Rozkládá se v nadmořské výšce 451 m na návrší, pod nímž protéká říčka Stropnice. Hrad Nové Hrady byl postaven zřejmě v první polovině 13. století, postupně ho obývali Vítkovci, Landštejnové, Rožmberkové, Švamberkové a nakonec rod Buquoyů, který v Nových Hradech sídlil v letech 1620-1945. Městem procházejí trasy naučných cyklostezek Paměti Novohradska a Paměti Vitorazska. Jeho nejbližším okolím vede také naučná stezka Sokolí hnízdo. Jednou ze zajímavostí v okolí je krásné Tereziino údolí, s pěšími stezkami vedoucími k vodopádu.⁴²

Na stránkách kulturního a informačního centra Nové Hrady se píše: „*Mimo hradu, zámku, kostela, kláštera, hrobky, kovárny, koželužny, rezidence, barokní lékárny, městské brány tu máme na náměstí i kašnu obklopenou stromy, kde je v létě příjemné posedět. Na turistických stezkách a cestách je pěkně od jara do podzimu a romantické bloudění bez mapy můžeme všem doporučit.*“⁴³

⁴¹ Převzato z internetových stránek českého statistického úřadu – Malý lexikon obcí ČR 2012 [http://www.czso.cz/csu/2012edicniplan.nsf/t/D00034E737/\\$File/130212025.pdf](http://www.czso.cz/csu/2012edicniplan.nsf/t/D00034E737/$File/130212025.pdf)

⁴² Převzato z internetových stránek Národního památkového ústavu <http://www.hrad-novehrady.eu/historie/strucna-historie-hradu/> a Spolku pro popularizaci jižních Čech <http://www.jiznicechy.org/cz/index.php?path=mest/nhrady.htm>

⁴³ Převzato z internetových stránek KIC Nové Hrady http://www.kicnovehrady.cz/index.php?option=com_content&view=article&id=1&Itemid=34

4 Spolupráce měst

V této části práce prezentuji výsledky svého bádání – informace získané během rozhovorů s respondenty z každého města v jižních Čechách, které má partnerské město ve Francii. Respondentům jsem předložila předem sestavený seznam otázek, tak abych z rozhovorů mohla vyvodit potřebné závěry. Následujícími otázkami chci mimo jiné zjistit, jaké byly důvody pro výběr daného partnerského města, jak se liší struktura osob pověřených komunikací s partnerskými městy, z jakých zdrojů města financují své mezinárodní aktivity, na jaké úrovni spolupráce probíhá ... V případě potřeby jsem vyhledala více zasvěcených lidí z jednoho města, abych získala ucelenější náhled na věc. Těmto osobám jsem pokládala pouze doplňující dotazy dle vlastního uvážení.

- Za jakým účelem vznikla spolupráce s právě daným městem? A kdo ji zahájil?
- Jaké je vnitřní rozdělení úkolů a pravomocí týkajících se prací spojených s partnerstvím? Jaká je struktura pověřených osob?
- Kdo se v průběhu let na iniciaci spolupráce podílel?
- Kolik zhruba osob (úředníků, občanských spolků, škol, jednotlivců) je zapojených do mezinárodní spolupráce?
- Která věková kategorie se ve vašem městě nejvíce věnuje mezinárodním výměnám?
- Z jakých zdrojů pochází finance na organizaci mezinárodních výměn a dalších aktivit v rámci podpory partnerství měst?
- Podporuje vaše partnerství Krajský úřad Jihočeského kraje? Jak?
- Jaké vyhlídky má podle Vás partnerství do budoucna?

4.1 České Budějovice – Lorient

Za účelem získání bližších informací o partnerství Českých Budějovic a Lorientu jsem hovořila s paní Dagmar Kopalovou, která pracuje na Magistrátu města České Budějovice jako referentka zahraničních vztahů v oddělení vnějších vztahů, které spadá pod odbor kanceláře primátora. Svým názorem přispěl také Antoine Palomar, který je ředitelem Francouzské Aliance Jižní Čechy. Pomohl mi ujasnit si, jakou roli hraje Aliance v česko-francouzských vztazích na území Českých Budějovic a jižních Čech.

Důvod vzniku partnerství Budějovic a Lorientu jsem již popsala v podkapitole 3.1 a zde pouze připomínám, že pramení z osobních vztahů rodin Břeských a Saffrových.

Na magistrátu města Českých Budějovic organizují spolupráci s partnerským městem Lorient dva lidé – jedním z nich je vedoucí oddělení vnějších vztahů Mgr. Michal Bosák, který je přímo podřízený primátorovi města a druhou osobou je právě dotazovaná Dagmar Kopalová, která je pověřena komunikací s partnerskými městy. Pokud je třeba, vzájemně se zastupují.

Kopalová tvrdí, že hlavním iniciátorem spolupráce je v současné době Francouzská Aliance Jižní Čechy. Vymýšlí různé aktivity, organizují kulturní akce, z nichž nejvýznamnější jsou Dny francouzské kultury (DFK), které se pořádají již osmnáctým rokem. Cílem Dnů francouzské kultury je přiblížit francouzskou kulturu občanům města, prohloubit dosud existující kontakty a navázat nové vazby s Francií, partnerským městem Lorient a regionem Bretaň. DFK jsou určeny pro občany zajímající se o Francii a její kulturu, historii, životní styl a také pro středoškolské a vysokoškolské studenty francouzského jazyka. Jedná se o mimořádnou událost, která vyniká svým rozsahem a dopadem zejména na mladé lidi. Akci finančně podporuje též Jihočeský kraj, Francouzské velvyslanectví a Lorient, který spolu s Aliancí zajišťuje účast tamních umělců a jejich děl. Milou povinností magistrátu je rozeslat oficiální pozvánky významným hostům. Oddělení vnějších vztahů dále pořádá tiskovou konferenci a slavnostní přivítání delegátů a zahájení celé akce, které se koná buď v obřadní síni, nebo v radniční výstavní síni.

K působení Francouzské Aliance na česko-francouzskou spolupráci v jižních Čechách se vyjádřil i její ředitel Antoine Palomar: „*Máme na starosti plánování programu a jeho organizaci, hledáme vhodné účastníky francouzské národnosti žijící v Jižních Čechách a společně s Lorientem vybíráme, koho nám sem pošlou. Lorient má za úkol kontaktovat případné zájemce na jejich straně.*“ Nejčastěji se jedná o tamější hudební skupinu, šéfkuchaře či výtvarnou výstavu umělců z Lorientu. Aliance organizuje příjezd a pobyt francouzských účinkujících, hradí jim dopravu na území České republiky, ubytování, stravu a případné další věcné výdaje. Výdaje mimo republiku včetně dopravy z Lorientu do Prahy hradí Lorient. Kromě tradičních partnerů, kteří financují DFK, někdy přispívají i různí sponzoři – banky, soukromé firmy... Průměrná částka, kterou Aliance disponuje na zajištění programu festivalu, se podle pana Palomara pohybuje v rozmezí sto až sto deseti tisíc korun českých. Pokud se však vezmou v úvahu i ostatní náklady (např. ubytování a strava pro zahraniční delegáty, slavnostní

zahájení, tisková konference, výdaje na straně Lorientu), celková částka vydaná na festival DFK bude odhadem až dvě stě tisíc korun českých. Se samotnou organizací festivalu pomáhá panu Palomarovi Michaela Vybíhalová, která mimo jiné zajišťuje komunikaci s českými institucemi a firmami a překládá propagační materiály. Před vznikem Aliance (2004) měl organizaci na starosti Magistrát města České Budějovice, ale celá akce byla menšího rozsahu než dnes.

V letošním roce Aliance připravuje tři nové projekty ve spolupráci s Lorientem. „Un an en France“ neboli Rok ve Francii, což je projekt nabízející studentům gymnázií z Jižních Čech studovat rok na gymnáziu v Lorientu. Studentům z Českých Budějovic by město poskytlo finanční podporu. V červnu se koná hudební festival a Lorient byl požádán, aby k této příležitosti vyslal do Budějovic hudební skupinu. Poslední plánovanou akcí je Festival francouzského filmu, kde by měla být promítána i produkce filmařů z Lorientu. „*Snažíme se rozšířit obsah spolupráce měst a ještě více posílit vzájemné vztahy.*“ říká Palomar.

Občasná spolupráce probíhá i mezi Aliancí a Novými Hrady. „*Před dvěma lety jsme se na pozvání starosty Hokra zúčastnili Dnů francouzské kultury v Nových Hradech, na které přijela skupina asi padesáti lidí z Vaulx-Vraucourt a pro nás to byla možnost něco společně podniknout.*“ vzpomíná Palomar a dodává, že vždy když je starosta Nových Hradů o něco požádá, rádi mu vyjdou vstříc a pomohou. Není to však jejich povinností.

O ostatním partnerstvích p. Palomar informován nebyl. Přiznává, že ideální by bylo, kdyby jejich spolupráce fungovala ve zbytku Jihočeského kraje tak, jako je tomu u Budějovic a Lorientu, nikdo z ostatních měst se na něj s prosbou o pomoc zatím neobrátil.

Z interních materiálů Magistrátu města České Budějovice⁴⁴ uvádím organizace, které spolupracují s organizacemi stejného zaměření v Lorientu:

- a) Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích – univerzita Jižní Bretaně (Université de Bretagne-Sud)

⁴⁴ Podklady k zahájení DFK 2012 poskytnuté paní Dagmar Kopalovou

- b) Jihočeská vědecká knihovna – médiatéka v Lorientu (Médiathèque François Mitterand)⁴⁵
- c) Nemocnice České Budějovice – nemocnice Jižní Bretaně v Lorientu (Centre hospitalier de Bretagne-Sud)⁴⁶
- d) Občanské sdružení Hortensie⁴⁷ – sdružení výtvarníků (Komorní galerie U Schellů) – společnost Bretaň-Čechy (Association Bretagne-Bohême)⁴⁸
- e) Sportovní klub Vodní slalom České Budějovice navštívil partnerskou organizaci v Lorientu⁴⁹
- f) Občanské sdružení Jihočeský fotbal České Budějovice – FC Lorient⁵⁰
- g) Arpida centrum pro rehabilitaci osob se zdravotním postižením⁵¹ – podobné zařízení v Kerpape nedaleko Lorientu (Centre Mutualiste de Rééducation et de Réadaptation Fonctionnelles de Kerpape)⁵² a divadelní soubor „Petit Elephant“
- h) Česko-anglické gymnázium, České Budějovice – Lycée Dupuy de Lôme, Lorient

V tomtéž interním dokumentu určeném pro tiskovou konferenci v roce 2012 se také píše o Jihočeské hospodářské komoře v Českých Budějovicích, která podporuje francouzské investice do České republiky a spolupracuje s obchodní sekci Francouzské ambasády. V rámci Dnů francouzské kultury probíhá prezentace francouzských regionů na ekonomickém fóru, kde se setkávají jihočeské firmy mající zájem o ekonomickou spolupráci s Francií. Prezентují se francouzské firmy nejen z Lorientu.

Partnerská spolupráce města je financována z městského rozpočtu, který je schvalován Zastupitelstvem města. Položka spolupráce s partnerskými městy se pohybuje v řádech statisíců, patří do ní však finance na akce se všemi partnery a je na Radě města,

⁴⁵ Ověřeno na internetových stránkách Jihočeské vědecké knihovny http://www.cbvk.cz/index.php?lang=CZ&s=deska&pg=partnerske_knihovny

⁴⁶ Ověřeno na internetových stránkách Jihočeského kraje http://www.kraj-jihocesky.cz/archiv_aktualit.php?par%5Bid_v%5D=1&par%5Blang%5D=&par%5Bakt%5D=2127

⁴⁷ Ověřeno na internetových stránkách Komorní galerie U Schellů <http://www.schel-galery.cz/cs/obcanske-sdruzeni/>

⁴⁸ Ověřeno na internetových stránkách Association Bretagne-Bohême http://www.toutpourlesassociations.com/association/asso_contact.php?id_asso=399689&offcet=

⁴⁹ Dotační smlouva <http://www.c-budejovice.cz/cz/mesto/smlouvy/Documents/2011/2011000808.pdf>

⁵⁰ Ověřeno na internetových stránkách SK Dynamo ČB <http://www.dynamocb.cz/clanek.asp?id=4848>

⁵¹ Ověřeno na internetových stránkách Centra Arpida http://www.arpida.cz/index.php?option=com_content&task=view&id=63&Itemid=113&limit=1&limitsta

[rt=1](#)

⁵² Převzato z internetových stránek Centra v Kerpape <http://www.kerpape.mutualite56.fr/>

jak peníze rozdělí. Rada města například v březnu 2013 schválila neinvestiční dotaci Česko-anglickému gymnáziu na výměnný pobyt českých studentů ve výši deseti tisíc korun českých z požadovaných dvaceti tisíc, uvádí jako příklad Kopalová. Říká, že město šetří a spolupráce s partnerskými městy není v rozpočtu prioritou. Mezi dalšími výdaji uvádí částku šedesáti pěti tisíc korun českých, která je poskytována Francouzské Alianci na pořádání Dnů francouzské kultury. Pro srovnání však dodává, že pamatuje příspěvky ve výši sto padesáti tisíc korun českých. V současné době roční částka vydaná z rozpočtu města na spolupráci s Lorientem nepřesahuje sto tisíc korun.

Kopalová tvrdí, že Krajský úřad partnerství Budějovic a Lorientu nijak zvlášť nepodporuje, ani finančně. Výjimkou prý byly Dny jihočeské kultury pořádané v Lorientu v roce 2005. Šlo o velkou a nákladnou propagaci jižních Čech a Českých Budějovic, podle Kopalové celá akce stála asi tři sta až čtyři sta tisíc korun českých a Jihočeský kraj investoval značnou částku. Účinkujících bylo tolik, že zaplnili dva autobusy. Akce byla zaměřená na posílení cestovního ruchu Jihočeského kraje.

Vyhlídky partnerství do budoucna jsou podle Kopalové dobré. Potvrzuje, že je velký zájem občanů o různé formy spolupráce, ale město nedisponuje takovými finančními prostředky, aby mohlo všem žádostem vyhovět. „*Partnerství do budoucna určitě, ale musí na to být zbytné peníze.*“ komentuje také Kopalová, která tvrdí, že výše příspěvků se snižují. Jedním z důvodů je skutečnost, že Lorient není prioritním partnerem, radnice dává přednost bližším městům (Linec, Pasov a Nitra). Navzdory vzdálenosti je Lorient pro občany Budějovic zajímavým městem a spolupráce se rozvíjí na mnoha liniích.

4.2 Tábor – Dole

Za účelem získání informací o partnerství mezi městy Tábor a Dole jsem komunikovala s paní JUDr. Dagmar Vackovou – vedoucí odboru kanceláře starosty, s paní Ludmilou Kulhavou – odbornou pracovnící pro zahraniční vztahy na Městském úřadu v Táboře. Hovořila jsem také s paní Mgr. Marcelou Horažďovskou – zástupkyní ředitele česko-francouzského Gymnázia Pierra de Coubertina v Táboře a zároveň vedoucí francouzské sekce gymnázia.

Objasnění konkrétního důvodu vzniku partnerství mezi Tábořem a Dole nebyla schopna žádná z dotazovaných výše uvedených osob, ale dokumenty uložené ve Státním okresním archivu v Táboře mi daly odpověď na tuto otázku. Noviny tábořské radnice

(dřívější Bulletin Městského úřadu Tábor) se o městě Dole zmiňují již od roku 1994, prve však nejsou uvedeny bližší souvislosti a spolu se zmínkami o Dole se objevují též zmínky o francouzských městech Compiègne a Fontainebleau.

U příležitosti Táborských setkání v roce 1996, rok před podepsáním partnerské smlouvy s Dole píše starosta Jiří Vaníček článek: „*První kontakty byly navázány z iniciativy města Dole v roce 1992. V první fázi šlo o spolupráci mezi katedrou ekonomiky, služeb a cestovního ruchu Jihočeské univerzity v Táboře s podobným pomaturitním studiem v Dole. Později se rozšířila spolupráce na česko-francouzské gymnázium. Zástupci města Dole se zúčastnili již několikrát Táborských setkání a Dnů francouzské kultury v Táboře. Jsou vytvořeny předpoklady pro to, aby tato spolupráce měla dlouhodobý charakter. Proto městské zastupitelstvo vyslovilo souhlas s tím, aby mezi oběma městy byla uzavřena oficiální partnerská smlouva, která by zpečetila zájem obou měst dále rozvíjet partnerskou spolupráci. (...) Uzavření smlouvy umožní městu ucházet se o různé granty a podpůrné fondy pro rozvoj partnerské spolupráce, které jsou dotovány Radou Evropy i Evropskou unií. Chtěl bych vyzvat různé organizace a spolky ve městě, aby prostřednictvím města předložily návrhy na navázání kontaktů s obdobnými organizacemi ve městě Dole.*“⁵³

Vacková uvádí z interních dokumentů města Tábor: „*I když nejprve fungovala spolupráce s městem Compiègne u Paříže, byla partnerská smlouva uzavřena s městem Dole, spolupráce začala na úrovni školství.*“ Dále vysvětluje: „*S francouzským městem Fontainebleau má Tábor kontakty díky společnému partnerskému městu Kostnici, zástupci těchto měst se znovu setkali např. u příležitosti 25. výročí partnerství Tábora a Kostnice v roce 2009.*“

Koordinátorkou akcí mezi partnerskými městy je paní Ludmila Kulhavá, která má na starosti všechny záležitosti týkající se spolupráce se zahraničními městy. To znamená, že komunikuje nejen s pěti partnerskými městy, ale i s dalšími zahraničními městy, se kterými Tábor na určité úrovni spolupracuje. V Táboře nechtějí uzavírat více partnerství s městy na území jednoho státu. Spolupracují též s několika městy ze států, kde nemají uzavřené partnerství, ale úroveň jejich spolupráce není na uzavření nového partnerství dostatečně vysoká. Tábor je navíc členem Unie měst s husitskou tradicí, která čítá devět českých a šest německých měst. V případě potřeby

⁵³ Vaníček, J.: Táborská setkání, partnerství, zahraniční spolupráce. Bulletin MěÚ Tábor, 1996, roč. 5, č. 9, s. 1

Kulhavá spolupracuje s příslušnými odbory na městském úřadu. „*Město se podílí zejména tím, že na základě pozvání vysílá čelní představitele města na různé akce, které se v spolupracujících městech konají. My v odboru kanceláře starosty zajišťujeme věci vztahující se k vedení města. Pokud nám z Dole přijde prosba o vyslání hudební skupiny, která by zahrála na festivalu v rámci Svatodušních svátků, obracíme se na odbor kultury. Odbor kultury má za úkol vytipovat umělce, kontaktovat je a nabídnout jim účast na dané akci. Obdobně když pozvou naše fotbalisty na sportovní turnaj, komunikujeme s odborem školství, tělovýchovy a mládeže, který má potřebné vazby.*“ popisuje rozdělení úkolů na úřadu Vacková.

Podle Vackové na úřadu není člověk, který by měl přednostní zájem o spolupráci s městem Dole, vedení radnice však tyto partnerské vztahy udržuje nezávisle na tom, kdo je právě v čele města.

Zahraniční vztahy v Táboře jsou silně rozvíjeny na místním státním gymnáziu Pierra de Coubertina. Vedoucí francouzské sekce Horažďovská charakterizuje vztahy se školami v Dole: „*Měli jsme s Dole několik studentských výměn od konce 90. let asi do roku 2005-2006. Pro žáky prvního až druhého ročníku se jednalo o Collège Saint Mont Rolland a pro studenty třetího až čtvrtého ročníku bylo Lycée Charles Nodier de Dole. Výměny byly vždy reciproční a trvaly zhruba deset dní. Studenti z bilingvního česko-francouzského studia jeli do Dole, kde byli ubytováni v rodinách vrstevníků. Víkendy trávili společně s nimi a přes týden pro ně byl připravený program, zatímco francouzské děti chodily do školy. V druhé části roku nebo ve školním roce následujícím se situace prohodila. Francouzi přijeli k nám a ten mechanismus byl stejný.*“

Horažďovská také vysvětluje, jak spolupráce započala a proč se dále nerozvíjí: „*Dole patřilo po řadu let k destinacím, kde jsme měli partnerské školy a vzájemné výměny fungovaly velmi dobře. Dole už v té době bylo partnerským městem Tábora a to bylo jedním z důvodů naší spolupráce. Se zástupci některých škol z Dole jsme se seznámili na tábořských slavnostech, kde jsme s kolegou Ivanem Mackem tlumočili. Dalším důvodem byly osobní kontakty kolegy Macka, které získal během odborné stáže v Dole. Partnerských škol máme víc v různých destinacích a ze strany Dole ten zájem upadl, protože tam došlo k určitým personálním změnám – změnil se ředitel, změnili se lidé, kteří ty výměny chtěli dělat. Myšlenku spolupráce s Dole jsme úplně neopustili, ale jelikož jsme neměli odezvu, výměny s Dole se poslední léta neuskutečňují.*“

Horažďovská se vyjadřuje i k financím: „Vždy žádáme o finance z Fondu pro spolupráci se zahraničními městy a můžu říct, že město nám nějakou částkou, úměrnou svým možnostem, na naše výměny každoročně přispívá.“ Zbytek pobytu platí rodiče studentů.

Vacková vysvětluje důvod vzniku Fondu pro spolupráci se zahraničními městy: „Město chce lidem pomoci s navazováním kontaktů v zahraničí. Fond vznikl, aby sloužil spolkům, které potřebují finanční podporu na zajištění konkrétní plánované akce se zahraničním městem.“ Spolky musí vyplnit žádost, která je přístupná na internetu⁵⁴ s konkrétními požadavky a určením využití peněz. Žádosti o poskytnutí dotace se přijímají vždy do poloviny března, v letošním roce Fond disponuje částkou sto padesát tisíc korun českých. Následně dochází k jejich vyhodnocení, k čemuž slouží Komise pro partnerskou spolupráci, která žádosti probere, posoudí a vybrané projekty doporučí Zastupitelstvu města. Zastupitelstvo schvaluje dotační smlouvy a přidělení finančních prostředků konkrétním subjektům. Dotace musí být zpětně vyúčtována, její příjemce musí předložit účetní doklady, aby nebylo pochyb, že finance použil k předem dohodnutým účelům. V případě zneužití následuje sankce.

Existuje i statut Fondu, který upravuje zejména jeho zdroje, jakož i jeho čerpání. „Fond pro spolupráci se zahraničními městy je určen k podpoře činnosti v oblasti spolupráce se zahraničím a reprezentaci města Tábora v zahraničí. Žadatelem, který může obdržet podporu z Fondu, může být fyzická osoba s trvalým pobytem v Táboře nebo právnická osoba, která je registrovaná na území města.

Finanční prostředky z Fondu je možné poskytnout na tyto činnosti (přednostně zaměřené na partnerská města):

- 1) konkrétní akce a projekty zejména pro děti a mládež;
- 2) činnost směřující k rozvoji aktivit zaměřených na zahraniční spolupráci;
- 3) činnost směřující k rozvoji vztahů se zahraničními subjekty v oblasti kultury, vzdělání, sportu a aktivit k využití volného času;
- 4) činnost směřující k navázání nových kontaktů v zahraničí;
- 5) činnost směřující k podpoře talentovaných dětí a mládeže v zahraničí.⁵⁵

⁵⁴ Žádost je k nahlédnutí zde: <http://www.taborcz.eu/fond-pro-spolupraci-se-zahranicnimi-mesty/d-4924>

⁵⁵ Úplné znění statutu Fondu <http://www.taborcz.eu/fond-pro-spolupraci-se-zahranicnimi-mesty/d-4924>

Pokud partnerské město zašle pozvánku na událost, na které by uvítalo hudební vystoupení českých umělců, využívá se jiný způsob financování. Jestliže má město zájem, aby ho v zahraničí někdo reprezentoval, používají se peníze (na dopravu a případně menší honorář vyjíždějící skupině), které spadají v rozpočtu města do oddílu 3319 kultura – jiné výdaje v oblasti kultury, položka 5169 služby. Je nutný souhlas Rady města, které Vacková předkládá žádost již s kompletním návrhem. „*V případě, že Rada vše schválí, já v souladu s jejím usnesením podepišu v rámci své pravomoci vyplacení příslušné částky.*“ popisuje Vacková.

Je zvykem, že město pořádající nějakou událost zařizuje svým hostům ubytování a stravu. „*Doprava zastupitelů Tábora do partnerského města se hradí jako zahraniční pracovní cesta, platí se z rozpočtu podle zákoníku práce, podle zákona o cestovních náhradách a to se hradí z odboru vnitřních věcí a schvaluje to opět Rada města.*“ sděluje Vacková. „*Pokud zveme nějaké zahraniční partnery k nám, tak je to zpravidla v rámci Tábořských setkání a to je samostatná akce, která má své místo v městském rozpočtu. Město celkově přispívá částkou zhruba půl milionu korun, ale celá akce má několikamilionový rozpočet.*“ dodává k finančnímu uspořádání Vacková, která je členem Nadačního fondu města Tábor – Tábořská setkání, jehož příjmy jsou ze vstupného a také ze sponzorských darů.

Krajský úřad Jihočeského kraje zatím Tábor o žádný grant v oblasti partnerských měst nežádal. Kdyby však chtěli uspořádat nový projekt, zaměstnankyně odboru investic a strukturálních fondů by vyhledávaly možné zdroje peněz. Sledují, odkud lze čerpat finance a za jakých podmínek – sledují nejen fondy Evropské unie, ale i granty Jihočeského kraje, granty, které vypisují jednotlivá ministerstva ... Odbor investic a strukturálních fondů se zabývá projekty EU. V roce 2009 zažádal Tábor s partnerským městem Kostnice, u příležitosti 25. výročí, o dotaci z projektu Evropa pro občany na výměnu spolků kulturních, sportovních, církevních ... S Dole zatím žádné podobné projekty nejsou.

K současnému stavu vztahů Tábora a Dole se Vacková vyjadřuje takto: „*Delegace obou měst se vzájemně navštěvují během významných kulturních událostí, ale bohužel se spolupráce moc nerozvíjí dál. Dříve se konaly každoročně Dny francouzské kultury. V rámci Tábořských setkání zveme různé zahraniční spolky, nezveme každý rok všechny, střídáme to, ale z Dole sem několik let zpětně nikoho neposlali. Dole jednou zvalo naše*

stánkové prodejce na jejich slavnosti, ale o to nebyl zájem. Dali jsme inzerát do novin, ale nikdo se neozval. Problémem je především vzdálenost.“

Na závěr se svěruje: *„Dnes se to už tolik nerozvíjí, protože možnosti jsou neomezené, každý může vycestovat. Už není zájem, aby město dělalo jakéhosi prostředníka. Můžeme zprostředkovat kontakty, pomoci radou či financemi, ale když není vůle občanů, sami to nikam nedotlačíme.“*

4.3 Milevsko – Guichen

Tato kapitola je zpracována na základě informací poskytnutých panem Ing. Petrem Bašíkem, který je předsedou Spolku pro mezinárodní spolupráci a zároveň byl radním v Milevsku. Na p. Bašika mne odkázal místostarosta Milevska Mgr. Martin Třeštík.

Mezinárodní spolupráce Milevska a Guichenu započala na začátku devadesátých let za finanční podpory Evropské unie. Kontakty zprostředkoval Svaz měst a obcí ČR. V roce 1993 se ozvali představitelé Guichenu a nabídli Milevsku spolupráci. Výbor pro mezinárodní spolupráci kantonu Guichen – CRIC (Le comité des relations internationales du canton de Guichen) poprvé vyslal své zástupce do Milevska v únoru 1994. *„Naším přímým partnerem bylo město Guichen a Výbor pro mezinárodní spolupráci kantonu Guichen – oni to mají trochu jinak postavené než my, jde o dobrovolné propojení obcí, jejichž spolupráce funguje opravdu do hloubky. Společně rozhodují o školách, financích, sociálních službách, zahraničních vztazích ...“* Bašík s nadšením komentuje a vypráví, jak bylo Milevsko v roce 1992 Guichenem vybráno. Sešli se čelní představitelé kantonu Guichen a chtěli pomoci zaostalejším zemím Evropy, rozhodli se pro český národ a zažádali o město, které mělo být vybráno podle počtu obyvatel a dalších kritérií. Žádost doputovala na Svaz měst a obcí ČR a přes něj se dostala do Milevska.“

Spolupráce Guichenu a Milevska by se však neobešla bez dalších dvou obcí z různých států, jelikož tato města využívala finance z podpůrných projektů Evropské unie. K získání takových dotací bylo nutné, aby se mezinárodního projektu účastnily minimálně tři členské státy a jeden nečlenský stát Evropské unie. Milevsko tedy ze začátku fungovalo jako zástupce České republiky čili nečlenského státu, který byl přizván k projektům mezi Francií (Guichen), Irskem (Skerries) a Španělskem (Villafranca de los Barros). Několika projektů se zúčastnili i občané z polského Šremu.

Ing. Petr Bašík se inspiroval u francouzských partnerů a v roce 1995 založil občanské sdružení Spolek pro mezinárodní spolupráci Milevsko. „*Spolek vznikl jako sdružení zájemců o aktivity spojené s podporou mezinárodní spolupráce města a regionu.*“ Spolek udržoval kontakty se zahraničními partnery, vyhledával možnosti nových projektů, komunikoval s orgány Evropské unie, zejména s direktoriátem 10 odpovědným za spolupráci regionů, zpracovával podklady pro grantové podpory zahraničních aktivit.⁵⁶ Bašík byl v té době současně radním odpovědným za zahraniční spolupráci. Města či jiné oficiální státní instituce nemohly být příjemci grantů, kterých mohla využívat občanská sdružení, také proto Spolek vznikl.

Z interních materiálů⁵⁷ poskytnutých p. Bašíkem uvádím programy EU, na kterých se Milevsko podílelo a další významné události:

- program ECOS (1994-1997) – ekologie a odpadové hospodářství;
- program JOPP (1995) – kontakty podnikatelů;
- program CAMPUS (1995-1996) – studentský program;
- program Raphael (1996-1997) – ochrana kulturního dědictví.

Mezi další významné události patří například prezentace Milevska a ČR na mezinárodním setkání v Guichenu v roce 1994, účast na mezinárodním semináři k rozvoji programů EU v roce 1997. V letech 1998-1999 se pracovní setkávali zemědělci partnerských měst, aby si mohli vzájemně vyměňovat zkušenosti. V roce 2000 se připravoval projekt Internet, který však nebyl úspěšně dokončen, mělo jít o společnou prezentaci partnerských měst na internetových stránkách s názvem Coniuncte.⁵⁸

Ze začátku bylo Milevsko spíše pasivním účastníkem, ale později mohli organizovat akce přímo v Milevsku, s podporou svých zahraničních partnerů žádat o finance z Evropské unie. Jedním ze zajímavých projektů v Milevsku byl letní pobyt francouzských studentů architektury z univerzity v Rennes. Skupina čítala asi třicet architektů, kteří připravovali náměty na revitalizaci areálu milevského kláštera. V Milevsku intenzivně pracovali asi měsíc. Studijní stáž v Milevsku absolvovali muzejníci, kteří tam pomáhali s rozvojem muzejnictví. Francouzští studenti totiž musí získat během posledního semestru praktické zkušenosti v oboru svého studia.

⁵⁶ Převzato z internetových stránek města Milevska http://www.milevsko-mesto.cz/vismo/dokumenty2.asp?id_org=9467&id=78475&n=spolky-v-milevsku&query=twinning

⁵⁷ Kanton Guichen (Francie) – základní informace a důležité mezníky spolupráce

⁵⁸ Stránky ve stádiu příprav jsem našla zde <http://www.auranet.cz/coniuncte/>

„Probírali jsme s nimi organizaci muzea a oni byli schopni management muzejnictví prakticky udělat, úroveň praktické připravenosti Francouzů se s tou naší bohužel nedá srovnat.“ tvrdí Bašík. V Milevsku hostili i studenty z oblasti státní správy.

„Průřezově jsme se snažili podpořit všechno, co mělo smysl – sport, kultura, zájmové oblasti (společné výstavy sběratelů – od známek po zbraně) ... V roce 1995 jsme získali ocenění za mezinárodní spolupráci, byl to první projekt v ČR oceněný Zlatou hvězdou partnerství. Mezi lety 1996-1999 proběhlo ročně osm až devět projektů, což je obrovské množství vzhledem k tomu, že to dělali lidé ve svém volném čase. Podpora města také fungovala, já jsem si dal záležet, aby lidé věděli, že se něco opravdu děje.“ říká nadšeně Bašík. Partnerská smlouva byla ve Francii podepsána v roce 2000 a v Milevsku o dva roky později. Bašík se k ní skepticky vyjadřuje: *„Twinningová smlouva je oficiálním politickým aktem, my jsme ji k ničemu nepotřebovali, nebylo jí zapotřebí k získání grantu a veškerou tíhu organizace stejně od začátku nesly mezinárodní spolky na obou stranách. Jde o prohlášení vůle spolupracovat, které však nemá charakter ve smyslu právního ujednání, má spíše symbolický význam. Je to záležitost pro veřejnost a tisk, která by měla mezi občany šířit myšlenku sjednocené Evropy.“*

Kulturních výměn se účastnily pěvecké sbory nebo skupiny muzikantů, které fungovaly pod záštitou místní zájmové umělecké školy. Část kulturních výměn obsahově zabezpečoval Dům kultury, jehož tehdejší ředitel Karel Reiniš je členem Spolku pro mezinárodní spolupráci a byl také zaměstnancem města. Na mezinárodních sportovních aktivitách se podílela milevská tělocvičná jednota Sokol a Svaz tělovýchovných jednot; konaly se například reciproční fotbalové a tenisové turnaje.

Hlavním zdrojem financí pro mezinárodní aktivity Milevska byly granty z Evropské unie v rámci různých projektů. Město muselo finančně pomoci pouze v přechodné době, kdy Spolek pro mezinárodní spolupráci čekal, až dostane na účet přislíbené peníze z Evropské unie. *„Město nám v podstatě poskytovalo krátkodobou půjčku, kterou jsme vrátili ve chvíli, kdy jsme obdrželi grant z Bruselu. Jedenkrát se půjčka změnila v nenávratnou, protože nám dva dny po zahájení akce z Bruselu oznámili, že nebude financována. Peníze z Bruselu měly být vypláceny v období tří měsíců, přesto jsme běžně čekali deset až dvanáct měsíců.“* popisuje způsob financování Bašík.

Nijak výrazné pomoci kraje se Milevsku nedostávalo, z části protože kraje vznikly až v roce 2000, kdy spolupráce Milevska byla již plně zaběhnutá. Dá se říci, že pomoc probíhala určitou dobu opačným směrem, v tom smyslu, že Milevsko poskytlo kontakty na své přátele ve Francii Krajskému úřadu, který měl zájem navázat spolupráci s regionem Bretan. Uzavřít dohodu s Bretan se Krajskému úřadu dodnes nepodařilo. „Z francouzské strany nebyl valný zájem, velikost a úroveň správy Jihočeského kraje a regionu Bretan je nepoměrná. Možná se nám časem povede uzavřít spolupráci s departmentem Morbihan, který je nám velikostně bližší“ sděluje Hrdinová z oddělení vnějších vztahů a zahraniční spolupráce na Krajském úřadu.

V současné době je tato spolupráce dá se říci u konce. Bašík tvrdí, že partnerská smlouva stále existuje hlavně proto, že nikdo nevypořádal náležitosti likvidace partnerství. „Na obou stranách se změnilo složení lidí a cíle, se kterými k tomu přistupovali. Mizelo porevoluční nadšení a lidé se unavili. Já jsem skončil na radnici po osmi letech, protože jsem nemohl do nekonečna přebíhat z firmy. Ani na jedné straně se nepodařilo přenést spolupráci na další generaci. Někteří občané Milevska však díky těmto mezinárodním aktivitám, přes všechny jazykové bariéry, získali osobní přátelství. Bylo to přinejmenším zajímavé podívat se, jak jiné národy žijí.“ vzpomíná Bašík. Spolek pro mezinárodní spolupráci Milevsko formálně stále existuje, ale v současné době už činnost nevykonává.

Poslední velkou akci uspořádal Spolek soukromě v roce 2005 u příležitosti oslav šedesáti let od skončení války na počest milevského rodáka – pilota sestřeleného za války a pohřbeného v Rennes. Akce byla hlavně pro dobrovolníky, kteří se léta angažovali ve Spolku a poprvé se řádně podívali do Guichenu a do Rennes. „V kontaktu jsme stále, ale už je to minimální. Ještě v roce 2010 jsme pomohli dvěma výměnám sportovních oddílů mimo grantové podpory. Upřímně Evropská unie už na to není moc ochotna přispívat. Bylo to však dalším důkazem, že to nefunguje – já jsem dal dohromady asi patnáct lidí se dvěma učiteli, kteří si poté nechali od své školy vyplatit diety.“ smutně konstatuje Bašík a závěrem dodává, že kdyby nebylo jakéhosi občanského pocitu a vztahu lidí, který nebyl motivován politikou, ani penězi, nikdy by to nefungovalo.

4.4 Blatná – Sargé-lès-Le Mans – Vacha

Následující informace jsou prezentované na základě odpovědí poskytnutých Ing. Šárkou Čandovou, která je vedoucí oddělení školství na městském úřadu Blatná.

Partnerství se Sargé bylo zprostředkováno na setkání v partnerském městě Vacha (Německo). Základem partnerství mezi městy Sargé-lès-Le Mans, Vacha a Blatná jsou každoroční mezinárodní tábory mládeže (MTM), kterých se účastní mladí lidé ve věku od čtrnácti do sedmnácti let. Mezinárodní tábor se koná vždy na území jednoho ze tří států. Každý rok má tábor jiné téma (příklady jsou uvedeny níže) a trvá přibližně deset dnů, z nichž víkend tráví účastníci v místních rodinách, aby poznali jejich zvyky a okolí. Celý týden je pak podřízen konkrétnímu tématu a táborníci jezdí na nejrůznější výlety.

2008 Blatná (ČR) – téma: *Chráníme naši planetu*, podtéma: *Ochrana a využívání lesů*

2009 Bad Salzungen (Německo) – téma: *Pospolitost v dějinách a kultuře*

2010 Sargé-lès-Le Mans (Francie) – téma: *Hudba*

Vedoucí z MTM Jan Koubek komentuje ročník 2012 v německém Bad Salzungen: „*Pozitivní je, že se tábor odehrává mimo partnerské město, protože se ho mohou plnohodnotně zúčastnit také děti z města partnerského. Navštívili jsme několik provozů, od rostlinné a živočišné výroby až po spalovnu odpadu. Všude jsme měli možnost se seznámit s celkovou koncepcí a přínosem provozu. Výlety byly, co se informací a celkového dojmu týče, velmi zajímavé. Závěrečného večera se po vzoru let minulých zúčastnili zástupci partnerské komise, muzea a bývalý starosta Vachy – Frank Pach.*“⁵⁹

Čandová popisuje mezinárodní tábory mládeže: „*Tábory jsou určitě zajímavou zkušeností. Jsou propracované a velmi hezky připravované. Každý ze zúčastněných národů má na dané téma jiný pohled a konfrontace těchto pohledů je velmi přínosná. Účastníci musí na dané téma zpracovat projekt a na konci pobytu ho prezentovat. Skupinky, ve kterých na projektu pracují, jsou národnostně smíšené. Finanční částky vydané na jeden ročník MTM se liší především v závislosti na programu – doprava na výlety, vstupné ... Počet účastníků, náklady na ubytování a stravování v Blatné zůstávají podobné.*“ jako orientační částku vynaloženou na jeden ročník MTM v Blatné uvedla Čandová dvě stě tisíc korun českých.

⁵⁹ Převzato z internetových stránek města Blatná <http://www.mesto-blatna.cz/zivot-v-obci/partnerska-mesta/seznam-akci-s-partnerskymi-mesty-v-roce-2012/mezinarodni-tabor-mladeze-v-nemecku/>

Mezinárodní spolupráce mezi partnerskými městy patří do samostatné působnosti obce. Zastupitelstvo města je na svých schůzích informováno o jednotlivých plánovaných akcích mezi partnerskými městy. Mezi pravomoci Zastupitelstva města patří i schvalování rozpočtu obce (včetně mezinárodní spolupráce). Rada města na svých schůzích schvaluje jednotlivé účastníky zahraničních delegací. Celkovou koordinací a zajišťováním akcí mezi všemi partnerskými městy je pověřen jeden úředník, kterým je v současné době právě Ing. Šárka Čandová.

Čandová dodává: *„Dalšími lidmi zapojenými do přeshraniční spolupráce jsou městští zastupitelé, tajemník, úředníci, pracovní skupina. Ostatní organizace (spolky, školy, jednotlivci) jsou zapojovány na základě aktuální domluvy. Např. účast hudební skupiny na slavnosti v partnerském městě Vacha.“*

Jak už bylo řečeno, základem partnerství mezi Blatnou, Sargé a Vachou jsou mezinárodní tábory mládeže, tudíž převládající věkovou kategorií účastníci se akcí mezi Blatnou a jejími partnerskými městy jsou mladí studenti.⁶⁰ U ostatních akcí nejsou dány žádné věkové limity, např. ubytovatelské rodiny zastávají všechny věkové skupiny. *„Mezi Sargé, Vachou a Blatnou probíhají vzájemné návštěvy. Ubytovaní je obvykle v rodinách. Přesné rozdělení do rodin je dle již navázaných přátelství, přibližného věku ... Kromě ubytování zajišťuje pořádající město i program pobytu nebo dopravu na výlety a vstupy do objektů.“* upřesňuje Čandová.

„Základem financování mezinárodní spolupráce je schválený rozpočet města. Částka, která je investována do partnerství se Sargé se mění v závislosti na počtu akcí, které se v příslušném roce uskuteční. Nejen celková suma, ale i jednotlivé akce jsou předmětem schvalování orgánů obce.“ vysvětluje Čandová. Rozpočtové krytí mezinárodní spolupráce je z ORJ 1 – Sekretariát starosty, ODP 6223 – Mezinárodní spolupráce. Podpisová práva pro čerpání má starosta, místostarosta a tajemnice. Město Blatná se snaží své finanční prostředky doplňovat i z jiných zdrojů – granty kraje a dotace EU. Krajský úřad Jihočeského kraje vypisuje grantové programy, ve kterých jsou jasně formulované podmínky pro případné zájemce. K dotacím z Evropské unie sděluje, že získávají finanční podporu z EACEA (Výkonná agentura pro vzdělávání, kulturu a audiovizuální oblast se sídlem v Bruselu).

⁶⁰ Podobné výměny se konají i se švýcarským Roggwilem, což je další partnerské město Blatné.

Vyhlídky jejich partnerství do budoucna jsou podle Čandové dobré: „*Akce jsou nastaveny tak, že i v budoucnu se každý rok bude konat vzájemné setkání občanů.*“ Velký zájem je také o mezinárodní tábory mládeže.

4.5 Nové Hrady – Vaulx-Vraucourt

Následující podkapitola obsahuje informace, které mi během rozhovoru ochotně poskytl Mgr. Vladimír Hokr – starosta Nových Hradů, který je tahounem této spolupráce na české straně.

Úplné počátky spolupráce sahají do let 1998-1999, kdy byl současný pan starosta na vysoké škole a vydal se na cestu do regionu Nord-Pas-de-Calais, aby mohl pátrat po historii šlechtického rodu Buquoyů. Při svém pobytu ve Vaulx-Vraucourt navázal kontakt s panem Christianem Dessognis, který je prezidentem vlastivědného spolku se zaměřením na historii Association Carthophile et Historique de Vaulx-Vraucourt a zároveň radním Vaulx-Vraucourt, a od té doby se vzájemně navštěvují a spolupracují. V roce 2006, kdy se Hokr stal starostou, došlo k posunutí spolupráce na úroveň měst.

Veškerou komunikaci s francouzskými partnery zajišťuje pan starosta, jelikož jak sám tvrdí, je bohužel jediný francouzsky mluvící na úřadu v Nových Hradech. Pokud je však domluvena návštěva Francouzů v Čechách, s přípravou a organizací pobytu pomáhá Kulturní a informační centrum Nové Hrady. To je tedy vše, co se týče aktivně podílejících se osob na uskutečňování partnerských výměn a jiných událostí – styčným důstojníkem je v Nových Hradech pan starosta Hokr.

Do této partnerské spolupráce je dále zapojena Novohradská občanská společnost, což je sdružení novohradských občanů, které má na starosti cyklostezky a různé další aktivity, jako například projekty o zaměstnanosti na venkově, o kterých bude zmínka později. Starosta Hokr je členem tohoto sdružení a společně s ostatními se zabývá také historií, která je základem partnerství s městem Vaulx-Vraucourt. Členové dechovky Podhoranka také jezdí do Vaulx-Vraucourt, aby místní obyvatele potěšili svou návštěvou a hudebním vystoupením. Přátelské vztahy utužují i v Čechách, kdykoli Francouzi přivítají do Nových Hradů.

Starosta Hokr také sděluje: „*Ted' to vypadá, že by se spolupráce mohla rozšířit i mezi sportovce a hasiče, kteří už s námi ve Vaulx-Vraucourt byli.*“ Zájem mají též myslivci a domlouvá se i kooperace mezi základními školami. Zástupci školy a školní družiny

Nových Hradů byli ve Vaulx-Vraucourt již v roce 2009. Starosta Vaulx-Vraucourt nyní usiluje o zapojení jejich školy do mezinárodní spolupráce se ZŠ Nové Hrady.

Na otázku, která věková kategorie se nejvíce věnuje mezinárodním výměnám, Hokr odpovídá: „*U Francouzů jsou to spíše starší lidé, ale u nás je to různé. Mladší generace je ta, která to připraví a zorganizuje, ale potom se zapojí omladina i senioři.*“

V otázce financí město Nové Hrady disponuje penězi z městského rozpočtu, při jedné návštěvě jde o částku do padesáti tisíc korun českých, ať už je to cesta Čechů do Francie nebo opačně. Pokud jede delegace z Nových Hradů do Francie, jde především o náklady na cestu, jelikož pobyt zařizuje francouzská strana. „*Když přijedou oni k nám, tak zařídíme koncert, uděláme raut (...), ale nikdy to nepřesahuje částku padesáti tisíc na jednu akci.*“ uvádí Hokr. „*Když tam chce nějaká skupina vyrazit na vlastní pěst, my dáme třeba základ na autobus, ale zbytek si platí účastníci sami.*“ dodává. Žádných fondů Evropské unie Nové Hrady v rámci partnerství nevyužívají.

Krajský úřad podporuje Nové Hrady formou poskytování propagačních materiálů, kdykoli je na programu nějaká návštěva z nebo do partnerského města. „*Dále přispívají částkou asi pět set korun českých za účinkujícího na určité akce.*“ sděluje Hokr, který spolupráci s Krajským úřadem hodnotí jako na velice dobré úrovni.

Mezi současné projekty, na kterých Nové Hrady a Vaulx-Vraucourt pracují, patří např. mezinárodní projekt o zaměstnanosti. K chystané návštěvě Vaulx-Vraucourt na jaro 2013 pan starosta sděluje: „*Budeme plánovat mezinárodní projekt, který se týká výměny zkušeností se zaměstnaností a zaměstnaneckou politikou na venkově, kde by Vaulx-Vraucourt mohlo být partnerem.*“ Tento projekt již v Čechách byl, nebyla do něj však zapojena Francie. Novohradská občanská společnost na tomto projektu doposud spolupracovala s partnery z Walesu, Polska a Estonska.

Četnost kontaktů komentoval Hokr takto: „*Zhruba jednou za rok jedeme my do Francie a za další rok přijedou oni k nám.*“ Dále uvádí příklad soukromé návštěvy: „*Loni jsem byl v Anglii, na setkání měst z celého světa s názvem Nové Hrady v městě New Castle a když jsem se vracel zpátky do Čech, zastavil jsem se ve Vaulx-Vraucourt alespoň na krátkou návštěvu. Zdržel jsem se asi pět hodin, popovídali jsme ...*“ Vztahy mezi těmito dvěma městy rozhodně nejsou pouze formální, nýbrž přátelské.

Vyhlídky do budoucna jsou podle Hokra velmi optimistické: „*Vzhledem k tomu, že nyní je opět zájem se potkat (...) navíc snaha Francouzů, která směřuje k tomu, abychom bydleli raději u rodin než na hotelu, by mohla naše přátelské vztahy ještě prohloubit.*“ Za klíč k úspěchu dlouhodobé partnerské spolupráce považuje Hokr dvě důležité věci: „*Za prvé, musí být lidé, které to bude bavit a za druhé je potřeba nějaký primární důvod k tomu se potkávat.*“ Tímto důvodem je zde především společná historie, po které obyvatelé Nových Hradů a Vaulx-Vraucourt pátrají, vyměňují si získané poznatky a udržují tak neustálý kontakt.

4.6 Krajský úřad Jihočeského kraje

Na Krajském úřadu jsem hovořila s pracovníci oddělení vnějších vztahů a zahraniční spolupráce, s vedoucí Mgr. Vladimírou Vyhnálkovou a referentkou pro zahraniční vztahy Ing. Vladimírou Hrdinovou. Mým záměrem bylo získat kompletní náhled na roli Krajského úřadu v podpoře měst Jihočeského kraje a jejich zahraniční spolupráce. Chtěla jsem si ověřit, zda budou informace podané mými respondenty souhlasit s vyjádřením zaměstnanců kraje. Odpovědi byly na obou stranách shodné.

„*Spolupracujeme s Francouzskou Aliancí, pomáháme jim organizačně a finančně při pořádání některých akcí, děláme s nimi Den Evropy. Spolupráci měst monitorujeme, ale jiným způsobem jim do toho nezasahujeme.*“ komentuje pozici kraje vůči partnerstvím měst Vyhnálková.

K finančním podporám poskytovaným Krajským úřadem se vyjadřuje Hrdinová: „*Naše oddělení nabízí příspěvky na různé akce se zahraničním dopadem, jednou z takových akcí jsou Dny francouzské kultury. (...) Naše oddělení přispívá na jeden ročník zhruba čtyřicet tisíc korun.*“ Žádost o udělení příspěvku musí schválit Rada kraje a příjemce dotace ji musí zpětně vyúčtovat.

K monitorování spolupracujících měst v kraji Hrdinová dodává, že Denisa Holečková z odboru vnějších vztahů a marketingu připravila v roce 2010 krátký dotazník všem obcím s počtem obyvatel nad patnáct set. Výsledky dotazníku mi Hrdinová poskytla, ale bohužel jsem se z nich nedozvěděla nic nového, jelikož odpovědi měst byly opravdu stručné a já jsem již měla shromážděné veškeré informace. Pro jejich potřeby snad splnil účel, sloužil k získání přehledu o existujících zahraničních vztazích měst a o jejich názoru na pomoc Krajského úřadu.

4.7 Zhodnocení výsledků

Ve většině případů se spolupráce měst začala rozvíjet v devadesátých letech. Důvody k zahájení spolupráce byly rozličné: společná historie, předešlé osobní vztahy občanů měst, touha po rozvíjení mezinárodních vztahů v porevolučním období, společné partnerské město, zájem zahraničních měst pomoci zaostalejším státům ... Čtyři z pěti měst mají podepsaný slavnostní dokument, který je jakýmsi politickým prohlášením oboustranné vůle spolupracovat a rozvíjet tak evropské smýšlení občanů. Názvy dokumentů se liší, ačkoli obsah je velmi podobný. Ani v jednom z měst však obsah listiny neodpovídá formě smlouvy stanovené zákonem o obcích České republiky. Partnerské dohody byly podepisovány po předchozí několikaleté spolupráci. Dvě města za své mezinárodní aktivity získala ocenění Zlaté hvězdy partnerství udělované Evropskou komisí a v obou případech šlo o spolupráci měst z více států zároveň.

Komunikací se zahraničními městy bývají na úřadech pověřeny maximálně dvě osoby, do následné organizace plánovaných akcí je zpravidla zapojeno více lidí, každý přispívá dle svých znalostí a kompetencí. Mezinárodní spolupráce s Francií na území zkoumaných měst je podporována širokou škálou organizací, které působí v následujících oblastech: střední i vysoké školství, zájmové aktivity, kultura, sport, sociální služby, zdravotnictví, cestovní ruch ad. Převážná většina pořádaných akcí je zaměřena na věkovou kategorii dětí a mládeže, ale do partnerské spolupráce se zapojují občané každého věku.

Všeobecně zavedená pravidla financování akcí pořádaných s partnerskými městy jsou taková, že město pořádající danou událost hradí svým zahraničním hostům náklady spojené s ubytováním a stravou, obojí pro ně předem zajišťují. Město, jehož zastupitelé jsou vysláni na návštěvu, musí zaplatit dopravu. Finance z Evropské unie využívají ta města, jejichž projekty zahrnují více než jeden partnerský stát. Zbylá města čerpají především ze svého rozpočtu, některá z nich navíc žádají o příspěvky poskytované Krajským úřadem Jihočeského kraje. Větší česká města také nabízejí finanční podporu lidem, kteří vyvíjejí prospěšné aktivity podporující spolupráci s partnerským městem. Tyto příspěvky jsou po schválení Radou či Zastupitelstvem města poskytovány formou dotace. Města chtějí touto cestou podpořit zejména školy, občanské spolky, sportovní družstva a další organizace, které sice mají zájem o rozvíjení spolupráce s podobnými spolky v partnerském městě, ale nemají na to dostatek finančních prostředků.

Jedno dříve velice aktivní partnerství je již dá se říci u konce, nebylo sice oficiálně vypovězeno, ale posledních deset let se spolupráce nijak nerozvíjí. Zbylá partnerství fungují, některá více než jiná, každé svým vlastním způsobem, ale výhledy do budoucna jsou ve všech ostatních případech dobré.

Závěr

Cílem mé bakalářské práce bylo získat komplexní přehled o stavu partnerství měst Jihočeského kraje s městy frankofonních regionů, zmapovat vývoj daných partnerství i jejich současný stav. Dále jsem si kladla za cíl zjistit, v jakých oblastech města spolupracují, zhodnotit, jaká je role Krajského úřadu Jihočeského kraje a jakou podporu městům nabízí. Položila jsem si otázku, jaký vliv má partnerství měst na rozvoj vzájemných výměn občanů. Mým záměrem rovněž bylo zhodnotit význam nevládních občanských iniciativ.

Dané téma doposud nebylo uceleně zpracováno v žádné odborné publikaci, města o svých mezinárodních aktivitách informují občany na oficiálních internetových stránkách nebo pomocí měsíčně vydávaných zpravodajů. Já jsem pro svou práci měla navíc k dispozici interní dokumenty některých městských úřadů, které měli jejich zaměstnanci zpracované pro vlastní potřebu, například na tiskové konference. Pro vystižení výjimečné historie partnerství Českých Budějovic a Lorientu jsem čerpala z bakalářské práce, kterou napsala Malá (2005). Nejpřínosnějšími zdroji byly rozhovory s lidmi, kteří jsou do partnerské spolupráce osobně zainteresováni.

Historie a důvody vzniku jednotlivých partnerství se liší, ale vždy byl zájem institucí i občanů. Na základě svého výzkumu mohu říct, že města České Budějovice a Nové Hrady začala s Francií spolupracovat díky významným dlouhotrvajícím aktivitám jednotlivců, Milevsko a Blatnou spojila dohromady s jejich partnery dosavadní spolupráce s jiným zahraničním městem a Táborští měli zájem rozšířit svou základnu partnerských měst o město francouzské a díky slibným plánům na spolupráci škol bylo vybráno právě Dole. Populárním jevem je uzavírat jakési partnerské smlouvy, kterými se zástupci měst zavazují k podpoře mezinárodní spolupráce, ve skutečnosti ale právně závazné nejsou. Zdá se, že jde hlavně o závazek morální, o oboustranné politické prohlášení a slavnostní slib stvrzující dosavadní spolupráci dvou samosprávních celků a vyjádření svobodné vůle v ní nadále pokračovat.

Struktura osob zapojených do partnerské spolupráce je na všech úřadech podobná, rozdílný je počet osob, které mají na starosti jednotlivé aspekty spolupráce. Komunikací s partnery je zpravidla pověřena jedna osoba, nanejvýš dvě. Někde se jedná pouze o prostředníka v komunikaci mezi městy, který přenechává samotnou organizaci partnerských akcí na jiných, ale v některých městech má jedna osoba důležitější roli a

významně se podílí i na přímé organizaci konkrétních událostí a účastní se jich. Způsob schvalování jednotlivých bodů spolupráce a jejich financování funguje ve všech městech na stejném principu. Avšak příjmy, ze kterých města financují své zahraniční aktivity, se různí. Někde využívají peníze převážně z městského rozpočtu, ale častěji jde o kombinaci peněz z rozpočtu města a financí poskytovaných formou dotace z Krajského úřadu či z Evropské unie, v některých případech dotace pokryjí většinu výdajů na plánované partnerské akce. Na financování významných kulturních událostí velkých měst se podílejí také soukromí sponzoři a vzhledem k tomu, že takových akcí se vždy účastní zahraniční hosté, zařadila bych sponzorské dary k financím, které jdou částečně na podporu partnerské spolupráce.

Partnerství měst je přínosem pro občany, kteří mají zájem rozvíjet své jazykové schopnosti a znalosti o jiných národech a vzájemně se obohacovat v mnoha ohledech. Hlavně mladí lidé mají možnost v rámci podpory města vycestovat do zahraničí na výměnný či jiný studijní pobyt, na mezinárodní tábor mládeže, předvést se v rámci pěveckých souborů či sportovních oddílů. Možnosti mají i dospělí a senioři, mohou město v zahraničí reprezentovat, pokud v něčem vynikají – například v oblasti hudby, gastronomie či výtvarných a jiných umění. Partnerství měst může k obecnému prospěchu využívat mnoho lidí, osobně hodnotím jako velice zajímavé výměny hendikepovaných dětí. Při svém výzkumu jsem zjistila, že města jsou ochotna pomoci každému, kdo by chtěl v rámci partnerských měst navazovat nové vztahy a aktivně se podílet na spolupráci měst.

Rozsah spolupráce Jihočeských měst s těmi francouzskými je velmi pestrý. Základními oblastmi jsou vzdělávání a kultura. V převážné většině měst dochází k výměnám studentů na úrovni středních škol, ale naše statutární město navíc každoročně vysílá i hostí nemalý počet vysokoškolských studentů v rámci spolupráce dvou univerzit. Kulturních událostí probíhá mezi všemi městy nespočet. V některých městech se snaží i o spolupráci na úrovni ekonomické, ale spíše jde o možnost vzájemně se od sebe učit a případně zprostředkovat kontakty na různých prezentacích zahraničních měst pro podnikatele. Již dlouhou řadu let spolupracují některé cestovní kanceláře. Existence dalších přímých obchodních vztahů mezi firmami zkoumaných partnerských měst se nepotvrdila. Dochází ke spolupráci některých institucí zřizovaných státem, například školy a knihovny. V neposlední řadě spolupracují soukromé subjekty různého

zaměření – od sportovních klubů, přes sociální a zdravotní zařízení, zpět ke kulturně orientovaným uměleckým spolkům.

Krajský úřad městům do partnerství nijak nezasahuje, pouze je na požádání měst podpoří v rámci svých možností. Zpravidla jde poskytnutí financí či propagačních materiálů Jihočeského kraje. Krajský úřad má totiž svá vlastní partnerství na regionální úrovni, ale zatím se nepodařilo uzavřít vytoužené partnerství v regionu Bretaň.

Pouze jedno ze zkoumaných měst již spolupráci aktivně nevykonává, důvodů k jejímu vyhasnutí je vícero: stárnutí a ztráta zájmu dříve aktivně spolupracujících lidí, ukončení programů Evropské unie, ze kterých byla spolupráce financována, neschopnost přenést přátelské vztahy na další generaci ... O ostatních partnerských městech se nebojím říci, že spolupráce bude nadále pokračovat a vyvíjet se pozitivním směrem.

Résumé

Les jumelages parmi les collectivités territoriales de la région Bohême du Sud et celles des régions francophones, est le titre du présent ouvrage. Celui-ci a pour objectif d'explorer toutes les coopérations municipales sur le territoire mentionné.

Jusqu'à nos jours, aucune publication spécialisée n'est apparue à ma connaissance. Les établissements publics disposent des documents internes et des articles de journaux publiés mensuellement. C'est grâce à ces sources que j'ai fait mes recherches. Néanmoins ce sont les interviews avec des personnes participant en coopération municipale qui se sont avérées être les sources les plus importantes.

Cinq jumelages explorés sont entre les villes suivantes : Lorient et České Budějovice, Dole et Tábor, Guichen et Milevsko, Sargé-lès-Le Mans et Blatná, Vaulx-Vraucourt et Nové Hrady. Tout d'abord, j'ai présenté l'histoire et l'importance de la création des jumelages en général. J'ai trouvé l'article du Code général des collectivités territoriales concernant les conventions avec des autorités locales étrangères, puis, je l'ai comparé avec la loi de la République Tchèque. J'ai également confronté des documents signés par les villes jumelées avec la législation des états. J'ai découvert que les actes réels ne correspondent pas avec la législation. Il s'agit plutôt d'un accord symbolique qui manifeste la volonté de deux parties à collaborer dans certains domaines. Ensuite, j'ai caractérisé les villes françaises et plus brièvement les villes tchèques et j'ai ajouté une courte description touchant chaque jumelage.

En deuxième partie je présente les résultats que j'ai obtenu en faisant ma recherche. J'ai interrogé les personnes clés dans toutes les villes de la région Bohême du Sud qui supportent les relations internationales avec la France. J'avais préparé huit questions que j'ai posé aux sondés pour trouver les résultats suivants.

Les villes jumelées ont commencé pour la plupart à développer leurs relations internationales à partir des années 1990. Les raisons étaient différentes : les jumelages existants avec la même ville, l'histoire commune ou des importantes relations personnelles parmi des citoyens ... Milevsko et Blatná ont obtenu le prix de la Commission européenne: „Les étoiles d'or de jumelage“, et ce, grâce aux actions internationales qui se déroulaient avec la participation et le soutien de ses partenaires et les autres états.

En ce qui concerne les finances, l'acceptation de chaque projet est confiée à l'exécutif des collectivités territoriales qui supportent certaines actions des citoyens voulant participer aux relations avec les villes jumelées. Quelques villes tchèques obtiennent des subventions de la part d'Union européenne ou de la région Bohême du Sud.

La coopération la plus complète est celle de České Budějovice et Lorient qui coopèrent dans les domaines suivants : la culture, l'éducation (les lycées, ainsi que les universités), les médiathèques, le sport, les hôpitaux, les services sociaux, les agences de voyages ... L'Alliance Française Bohême du Sud a son siège à České Budějovice et organise le festival Journées françaises. Il s'agit d'un grand événement culturel très intéressant pour les amateurs de la France. L'Alliance prépare aussi de nouveaux projets en collaboration avec Lorient : la Fête de la musique, le Festival du film français et le plus attachant pour les jeunes – Un an en France. Ce dernier projet est préparé avec le soutien financier de České Budějovice et il est proposé aux lycées de la région Bohême du Sud. Grâce à ce projet les lycéens tchèques peuvent étudier un an à Lorient.

La coopération de Tábor et Dole est maintenant en voie de régression, jusqu'en 2006 il y avait des échanges entre les lycéens. Il y avait aussi des festivals Journées françaises. A ce jour, les deux villes prennent parfois part aux festivals importants qui ont lieu chaque année à Tábor et Dole.

Milevsko ne collabore plus avec Guichen mais leur coopération de 1994 à 2002 a été exceptionnelle. Milevsko prenait part aux projets subventionnés par l'Union européenne avec Guichen (France), Villa de los Barros (Espagne) et Skerries (Irlande). Ces projets concernaient des échanges entre des étudiants, des entrepreneurs, des chœurs, des clubs sportifs etc.

Des jeunes venant de Blatná et Sargé participent à la colonie de vacances internationale organisée par ces villes chaque année sur le territoire des états jumelés. Cela fonctionne avec la participation d'une troisième ville (Vacha – Allemagne).

La coopération de Nové Hradky et Vaulx-Vraucourt est fondée sur l'histoire commune. Les gens recherchent des preuves sur l'origine ou bien sur la vie de la famille Buquoy. Ils font des échanges entre citoyens – culturels, sportifs mais ils discutent aussi sur le thème du développement durable.

Je peux affirmer que les quatre jumelages existants en ce moment entre les villes de la région Bohême du Sud et la France restent au bon niveau et j'espère que leurs relations connaîtront encore de très bonnes perspectives dans l'avenir.

Seznam použitých zdrojů

Rozhovory s klíčovými osobami spolupráce

České Budějovice – Dagmar Kopalová, Antoine Palomar, Ing. Vladimíra Hrdinová, Mgr. Vladimíra Vyhnálková

Tábor – Ludmila Kulhavá, JUDr. Dagmar Vacková, Eva Vávrovská, Mgr. Marcela Horažďovská

Milevsko – Ing. Petr Bašík, Mgr. Martin Třeštík

Blatná – Ing. Šárka Čandová

Nové Hrady – Mgr. Vladimír Hokr

Použitá literatura

HOKR, V.: Návštěva z Francie. *Novohradský zpravodaj*, 2008, roč. 13, č. 5, s. 10.

Interní materiály poskytnuté Dagmar Kopalovou: Podklady k zahájení Dnů francouzské kultury 2012 a pro tiskovou konferenci v rámci 15. výročí uzavření partnerství měst České Budějovice a Lorient.

Interní materiály poskytnuté Petrem Bašíkem: Kanton Guichen (Francie) – základní informace a důležité mezníky spolupráce.

MALÁ, Š.: Spolupráce partnerských měst České Budějovice a Lorient od roku 1990 do současnosti. České Budějovice: *Jihočeská univerzita*, 2005, 50 str. Fakulta pedagogická.

TŘEŠTÍK, M.: Bývalý starosta Milevska Josef Horký v rozhovoru o počátcích přeshraniční spolupráce. *Milevský zpravodaj*, 2012, roč. 20, č. 8, s. 3.

VANÍČEK, J.: Tábořská setkání, partnerství, zahraniční spolupráce. *Bulletin MěÚ Tábor*, 1996, roč. 5, č. 9, s. 1.

Internetové zdroje

Centrum Arpida: *Francie 2009* [online] cit. 2013-4-12. Dostupné z: http://www.arpida.cz/index.php?option=com_content&task=view&id=63&Itemid=113&limit=1&limitstart=1.

City population: *Vacha (Wartburgkreis)* [online] cit. 2013-3-2. Dostupné z: http://www.citypopulation.de/php/germany-thuringen_d.php?cityid=16063082.

Český statistický úřad: *Malý lexikon obcí ČR 2012* [online] cit. 2013-3-1. Dostupné z: [http://www.czso.cz/csu/2012edicniplan.nsf/t/D00034E70F/\\$File/130212030.pdf](http://www.czso.cz/csu/2012edicniplan.nsf/t/D00034E70F/$File/130212030.pdf).

Český statistický úřad: *Malý lexikon obcí ČR 2012* [online] cit. 2013-2-27. Dostupné z: [http://www.czso.cz/csu/2012edicniplan.nsf/t/D00034E71B/\\$File/130212028.pdf](http://www.czso.cz/csu/2012edicniplan.nsf/t/D00034E71B/$File/130212028.pdf).

Český statistický úřad: *Malý lexikon obcí ČR 2012* [online] cit. 2013-3-21. Dostupné z: [http://www.czso.cz/csu/2012edicniplan.nsf/t/D00034E728/\\$File/130212031.pdf](http://www.czso.cz/csu/2012edicniplan.nsf/t/D00034E728/$File/130212031.pdf).

Český statistický úřad: *Malý lexikon obcí ČR 2012* [online] cit. 2013-3-20. Dostupné z: [http://www.czso.cz/csu/2012edicniplan.nsf/t/D00034E737/\\$File/130212025.pdf](http://www.czso.cz/csu/2012edicniplan.nsf/t/D00034E737/$File/130212025.pdf).

Evropa: *Press releases – Prix de la Commission européenne* [online] cit. 2013-2-15. Dostupné z: http://europa.eu/rapid/press-release_IP-95-970_fr.htm.

Francouzský statistický úřad Insee: *Commune de Dole* [online] cit. 2013-3-22. Dostupné z: <http://www.insee.fr/fr/bases-de-donnees/esl/comparateur.asp?codegeo=com-39198#resume>.

Francouzský statistický úřad Insee: *Fiche de la commune de Sargé-lès-Le Mans* [online] cit. 2012-8-8. Dostupné z: <http://www.insee.fr/fr/methodes/nomenclatures/cog/fichecommunale.asp?codedep=72&codecom=328>.

Francouzský statistický úřad Insee: *Fiche de la commune de Vaulx-Vraucourt* [online] cit. 2013-3-10. Dostupné z: <http://www.insee.fr/fr/methodes/nomenclatures/cog/fichecommunale.asp?codedep=62&codecom=839>.

Francouzský statistický úřad Insee: *Liste des communes du canton de Guichen* [online] cit. 2013-2-25. Dostupné z: <http://www.insee.fr/fr/methodes/nomenclatures/cog/comcan.asp?codedep=35&codecan=16>.

Francouzský statistický úřad Insee: *Populations légales 2010 des cantons du département Ille-et-Vilaine* [online] cit. 2013-2-25. Dostupné z: http://www.insee.fr/fr/ppp/bases-de-donnees/recensement/populations-legales/departement.asp?dep=35#pop_can.

Internetové stránky Coniuncte ve stádiu příprav [online] cit. 2013-4-13. Dostupné z: <http://www.auranet.cz/coniuncte/>.

Jihočeská vědecká knihovna: *Partnerské knihovny* [online] cit. 2013-4-12. Dostupné z: http://www.cbvk.cz/index.php?lang=CZ&s=deska&pg=partnerske_knihovny.

Jihočeský kraj – archiv aktualit: *Bretaň hostila na pár dní Jihočeský kraj* [online] cit. 2013-4-12. Dostupné z: http://www.kraj-jihocesky.cz/archiv_aktualit.php?par%5Bid_v%5D=1&par%5Blang%5D=&par%5Bakt%5D=2127.

Kulturní a informační centrum Nové Hrady [online] cit. 2012-8-11. Dostupné z: http://www.kicnovehrady.cz/index.php?option=com_content&view=article&id=1&Itemid=34.

Komorní galerie U Schellů: *Občanské sdružení Hortensia* [online] cit. 2013-4-12. Dostupné z: <http://www.schel-galery.cz/cs/obcanske-sdruzeni/>.

Légifrance: *Code général des collectivités territoriales – Article L1115-1* [online] cit. 2013-4-16.

Dostupné z: <http://www.legifrance.gouv.fr/affichCodeArticle.do?cidTexte=LEGITEXT000006070633&idArticle=LEGIARTI000006389099&dateTexte=&categorieLien=cid>.

Národní památkový ústav: *Stručná historie hradu a majitelé hradu* [online] cit. 2013-3-20. Dostupné z: <http://www.hrad-novehrady.eu/historie/strucna-historie-hradu/>.

Oficiální stránky města Blatná: *Historie a současnost města* [online] cit. 2013-3-1. Dostupné z: <http://www.mesto-blatna.cz/informacni-centrum/historie-a-soucasnost-mesta/o-meste/>.

Oficiální stránky města Blatná: *Mezinárodní tábor mládeže v Německu* [online] cit. 2013-3-17. Dostupné z: <http://www.mesto-blatna.cz/zivot-v-obci/partnerska-mesta/seznam-akci-s-partnerskymi-mesty-v-roce-2012/mezinarodni-tabor-mladeze-v-nemecku/>.

Oficiální stránky města Blatná: *Město Blatná má následující partnerská města* [online] cit. 2012-8-7. Dostupné z: <http://www.mesto-blatna.cz/zivot-v-obci/partnerska-mesta/mesto-blatna-ma-nasledujici-partnerska-mesta/>.

Oficiální stránky města České Budějovice: *Společné prohlášení měst České Budějovice a Lorient* [online] cit. 2012-11-8. Dostupné z: http://www.c-budejovice.cz/cz/mesto/o-meste/partnerska-mesta/Documents/partnsmml_Lorient.pdf.

Oficiální stránky města České Budějovice: *Partnerská města* [online] cit. 2012-7-6. Dostupné z: <http://www.c-budejovice.cz/cz/mesto/o-meste/partnerska-mesta/stranky/partnerska-mesta.aspx>.

Oficiální stránky města Guichen: *Découverte & Balades, Culture, Sports et Loisirs* [online] cit. 2012-8-3. Dostupné z: <http://www.guichenpontrean.fr/>.

Oficiální stránky města Guichen: *La communauté de communes* [online] cit. 2013-2-25. Dostupné z: <http://www.guichenpontrean.fr/module-Contenus-viewpub-tid-2-pid-2.html>.

Oficiální stránky města Lorient: *Présentation* [online] cit. 2012-7-6. Dostupné z: <http://www.lorient.fr/decouvrir-lorient/fiche-didentite/presentation/>.

Oficiální stránky města Milevsko: *Historie města* [online] cit. 2012-9-7. Dostupné z: <http://www.milevsko-mesto.cz/z-historie-mesta/d-77175/p1=51130>.

Oficiální stránky města Milevsko: *Smlouva o spolupráci* [online] cit. 2013-4-12. Dostupné z: http://www.milevsko-mesto.cz/vismo/dokumenty2.asp?id_org=9467&id=19617&n=smlouva-o-spolupraci&query=twinning.

Oficiální stránky města Milevska: *Spolky v Milevsku* [online] cit. 2013-4-13. Dostupné z: http://www.milevsko-mesto.cz/vismo/dokumenty2.asp?id_org=9467&id=78475&n=spolky-v-milevsku&query=twinning.

Oficiální stránky města Sargé-Lès-Le Mans: *Comité du Jumelage* [online] cit. 2012-8-7. Dostupné z: <http://www.sargeleslemans.fr/fr/Vivre/Le-tissu-associatif/Mairie/Comite-de-Jumelage-38.htm?keywords=BLATNA>.

Oficiální stránky města Sargé-Lès-Le Mans: *Présentation de Sargé* [online] cit. 2012-8-8. Dostupné z: <http://www.sargeleslemans.fr/fr/Decouvrir/Presentation-de-Sarge-239.htm>.

Oficiální stránky města Tábor: *Dole* [online] cit. 2012-8-1. Dostupné z: <http://www.taborcz.eu/dole/d-10775/p1=1061>.

Oficiální stránky města Vaulx-Vraucourt – odkaz: *Le sentier de l'hirondelle* [online] cit. 2012-7-30. Dostupné z: http://www.cc-bapaume.fr/fileadmin/CCRB/Tourisme/7584_HIRONDELLE.pdf.

Oficiální stránky města Vaulx-Vraucourt: *Union sportive de Vaulx-Vraucourt* [online] cit. 2012-7-30. Dostupné z: <http://vaulx-vraucourt.e-monsite.com/>.

Portál veřejné správy: *Zákon o obcích 128/2000 Sb.* [online] cit. 2013-4-9. Dostupné z: <http://portal.gov.cz/app/zakony/zakonPar.jsp?page=0&idBiblio=49296&recShow=59&nr=128~2F2000&rpp=100#parCnt>.

Pořad Cyklotoulky: *Milevsko* [online] cit. 2012-9-7. Dostupné z: <http://www.cyklotoulkytv.cz/milevsko>.

Rehabilitační centrum v Kerpape [online] cit. 2013-4-12. Dostupné z: <http://www.kerpape.mutualite56.fr/>.

Smlouva o poskytnutí neinvestiční dotace od města České Budějovice pro Sportovní klub Vodní slalom ČB [online] cit. 2013-4-12. Dostupné z: <http://www.c-budejovice.cz/cz/mesto/smlouvy/Documents/2011/2011000808.pdf>.

Společenství obcí ACSOR Communauté de communes du canton de Guichen: *Le territoire* [online] cit. 2013-2-25. Dostupné z: <http://www.acsor.fr/module-pagesetter-viewpub-tid-2-pid-1.html>.

Spolek pro popularizaci jižních Čech: *Nové Hrady* [online] cit. 2012-8-10. Dostupné z: <http://www.jiznicechy.org/cz/index.php?path=mest/nhrady.htm>.

Sportovní klub Dynamo ČB: *Žáci Dynamo absolvovali turnaj ve francouzském Lorientu* [online] cit. 2013-4-12. Dostupné z: <http://www.dynamocb.cz/clanek.asp?id=4848>.

Statut Fondu pro spolupráci se zahraničními městy Tábor [online] cit. 2013-4-12. Dostupné z: <http://www.taborcz.eu/fond-pro-spolupraci-se-zahranicnimi-mesty/d-4924>.

Svazu měst a obcí České republiky: *Co je partnerství měst neboli town-twinning* [online] cit. 2012-7-3. Dostupné z: <http://partnerskamesta.cz/o-twinningu/co-je-twinning/co-je-partnerstvi-mest-neboli-town-twinning.aspx>.

Svaz měst a obcí České republiky: *Mapa partnerských měst* [online] cit. 2012-6-12. Dostupné z: <http://partnerskamesta.cz/mapa/>.

Svazu měst a obcí České republiky: *Význam a historie twinningu* [online] cit. 2012-7-3. Dostupné z: <http://partnerskamesta.cz/o-twinningu/vyznam-a-historie/vyznam-a-historie-twinningu.aspx>.

Tout pour les associations: *Association Bretagne-Bohême* [online] cit. 2013-4-12. Dostupné z: http://www.toutpourlesassociations.com/association/asso_contact.php?id_asso=399689&offcet=.

Výbor pro mezinárodní spolupráci kantonu Guichen CRIC: *Accueil* [online] cit. 2013-2-26. Dostupné z: http://cric.chez.com/index1_fichiers/index1.htm.

Výbor pro mezinárodní spolupráci kantonu Guichen CRIC: *Historique, Relations internationales, Calendrier* [online] cit. 2013-4-13. Dostupné z: http://cric.chez.com/index1_fichiers/index1.htm.

Žádost o dotaci z Fondu pro spolupráci se zahraničními městy Tábor [online] cit. 2013-4-12. Dostupné z: <http://www.taborcz.eu/fond-pro-spolupraci-se-zahranicnimi-mesty/d-4924>.

Anotace

Jméno autora: **Hana Hájková**

Instituce: Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích, Filozofická fakulta, Ústav romanistiky

Studijní obor: Francouzský jazyk pro evropský a mezinárodní obchod

Název bakalářské práce: **Partnerství měst Jihočeského kraje s městy frankofonních regionů. Politická podpora a občanská společnost.**

Vedoucí bakalářské práce: **doc. PhDr. Ondřej Pešek, Ph.D.**

Počet stran: 59 + přílohy

Počet stran příloh: 6

Rok obhajoby: 2013

Klíčová slova: partnerství měst – mezinárodní spolupráce – Jihočeský kraj – Francie

Předložená bakalářská práce pojednává o mezinárodní spolupráci měst Jihočeského kraje s městy ve Francii. Jedná se o města České Budějovice a Lorient, Tábor a Dole, Milevsko a Guichen, Blatná a Sargé-lès-Le Mans a v neposlední řadě Nové Hrady s Vaulx-Vraucourt. V první části práce autorka popisuje počátek mezinárodní spolupráce měst v Evropě a obecný význam partnerství. Následně představuje právní předpisy České republiky a Francie, porovnává je s příloženými partnerskými listinami i mezi sebou navzájem. Dále je uvedena charakteristika jednotlivých měst a stručný popis jejich partnerských vztahů. V druhé části práce autorka poskytuje důkladný přehled o stavu partnerství měst na základě čtených rozhovorů s klíčovými osobami spolupráce. Zaměřila se na důvody vzniku spolupráce, strukturu lidí pověřených organizováním mezinárodních aktivit, oblasti spolupráce, financování, institucionální podporu a také zjišťuje, které věkové kategorie jsou do spolupráce měst zapojeny nejvíce. Autorka dále pátrala po společnostech, organizacích, sdruženích a institucích, které se podílejí na podpoře zahraničních vztahů zmíněných měst. Na závěr práce konstatuje, že některá města spolupracují aktivněji než jiná, a v jednom případě se dokonce podstata partnerství vytratila úplně. Partnerství, která existují dodnes, mají však dobré vyhlídky i do budoucna.

Abstract

Author's name: **Hana Hájková**

School: University of South Bohemia in České Budějovice, Faculty of Philosophy,
Institute of Romance Studies

Programme: French language for european and international business

Title: **Partnership of towns of the South Bohemia region with francophone towns.
Political facilitation and civil society.**

Supervisor: **doc. PhDr. Ondřej Pešek, Ph.D.**

Number of pages: 59 + attachments

Number of attachments: 6

Year: 2013

Key words: partnership of towns – international cooperation – region of South Bohemia
– region of Brittany

The purpose of this thesis was to investigate partnerships of towns of the South Bohemian region with towns in France. The thesis explored cooperation between the following towns: České Budějovice and Lorient, Tábor and Dole, Milevsko and Guichen, Blatná and Sargé-lès-Le Mans and Nové Hrady and Vaulx-Vraucourt. The first part focussed on the history of international cooperation of European towns and its general importance. Another aim was to compare Czech and French law concerning international cooperation of municipalities and approach both of them with attached documents which confirms willingness of partnership towns to cooperate. The characteristics of towns and their relations were also included in the first part. In the second part of this study, the author presented thorough surveys based on interviews with important people who are connected to mentioned partnerships. The inquiry was focussed towards the history of partnerships, the structure of people involved in organisation of external activities, range of cooperation, funding, institutional support and age bracket of people participating in every possible way. The author found out which associations take part in international relations between explored towns. The results revealed some towns cooperate more then the others and that in one case there is no activity anymore. However, the existing partnerships have a good chance to last for a long time.

Seznam příloh

Příloha I – Společné prohlášení měst České Budějovice a Lorient

Příloha II – Partnerská smlouva mezi Tábořem a Dole

Příloha III – Charte de jumelage, francouzská verze (Tábor a Dole)

Příloha IV – Smlouva o spolupráci Milevsko – zkrácený přepis

Příloha V – Charta partnerství mezi Blatnou a Sargé-lès-Le Mans

Příloha VI – Charte de jumelage, francouzská verze (Blatná a Sargé-lès-Le Mans)

SPOLEČNÉ PROHLÁŠENÍ

Měst LORIENT

(Francouzská republika)

a ČESKÉ BUDĚJOVICE

(Česká republika)

Od počátku roku 1990 se mezi občany našich dvou měst vytvářely přátelské vztahy, založené na vzájemném poznávání. Tyto kontakty byly upevněny organizováním časných setkání mezi občany měst Českých Budějovic a Lorientu.

Vznikla celá řada sdružení, které rozvíjí aktivity v různých oblastech a jejichž činnost svědčí o bohatství těchto kontaktů založených na vzájemném respektu a poznávání.

Starostové měst Lorient a Českých Budějovic

Prohlašují, že podpisem tohoto prohlášení chtějí podpořit rozvoj spolupráce mezi občany svých měst.

Konstatují, že veškeré podněty k organizování, rozvoji a k rozšiřování společných akcí musí vycházet z iniciativy občanů těchto měst.

Potvrzují, že budou i nadále podporovat veškeré akce a partnerské výměny vedoucí k lepšímu poznávání občanů a institucí měst České Budějovice a Lorient.

V Českých Budějovicích

dne 12. 6. 1997

Miroslav Beníš

Starosta

Miroslav Beníš

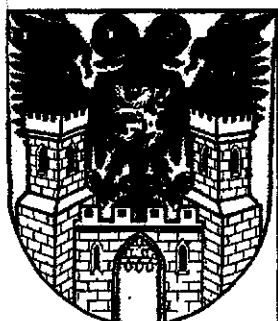
V Lorientu

dne

M. Le Brian

Starosta

Jean-Yves LE BRIAN

PARTNERSKÁ SMLOUVA

uzařená

mezi městy Dole (Francie) a Tábor (Česká republika)

My, starostové měst Dole a Tábora, svobodně určeni volbou našich spoluobčanů a přesvědčení, že postupujeme v souladu s tužbami a potřebami našeho obyvatelstva a vědomi si toho, že západní civilizace měla svou kolébku v našich dřívějších "obcích" a že duch svobody byl nejdříve vepsán ve svobodách, které si dokázaly vybojovat,

bereme v úvahu, že dílo dějin musí pokračovat dále ve světě větším, že však tento svět bude skutečně lidský pouze v takové míře, jak svobodní budou žít lidé ve svobodných městech,

přijímáme dnes slavnostní závazek udržovat trvalé svazky mezi našimi městy, podporovat ve všech oblastech vzájemné výměny mezi jejich obyvateli, aby se při lepším vzájemném porozumění rozvíjel život evropské sounáležitosti, spojovat naše úsilí, abychom plně napomohli, v rámci našich prostředků, úspěchu onoho evropského usilování o mír a prosperitu, kterými je evropská jednota.

Součástí této dnes slavnostně podepsané smlouvy je přehled konkrétních společných akcí pro nejbližší období, jejichž realizaci budeme plně podporovat.

Tato smlouva je vyhotovena v českém a francouzském jazyce a je uložena v Dole a v Táboře.

Tábor, dne 23.04. 1997

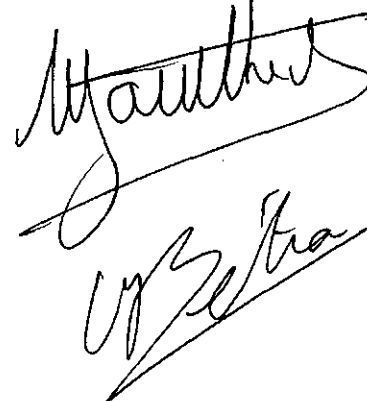

starosta města Tábora
Dr. Jiří Vaníček

za město Tábor

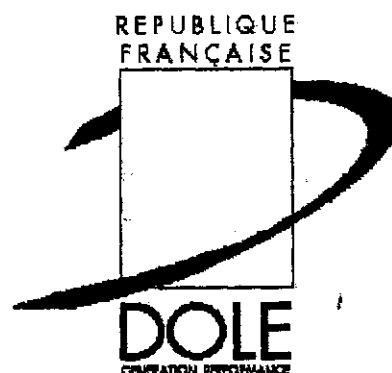

starosta města Dole
Dr. Gilbert Barbier

za město Dole

CHARTRE DE jumelage

conclue
entre les villes Dole (France) et Tábor (République Tchèque)

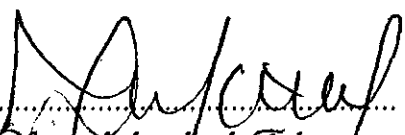

Nous, Maires des cités Dole et Tábor, librement désignés par les suffrages de nos concitoyens, certains de répondre aux aspirations et aux besoins de nos populations et reconnaissant que la civilisation occidentale est venue du sein des „communes“ et que l'esprit de la liberté est inscrit dans leurs libertés acquises, prenons en considération que l'oeuvre de l'histoire continuera dans le monde plus franc mais aussi que ce monde sera vraiment humain à tel point que dans nos communes vivront des citoyens libres prenons l'engagement de tenir les liens durables entre nos villes, en favorisant les échanges entre les habitants pour développer le sentiment d'être une partie intégrante de l'alliance européenne, ainsi que conjuguer nos efforts afin d'aider dans la pleine mesure de nos moyens, au succès de cette nécessaire entreprise de paix, de prospérité et d'unité européenne.

En annexe de cette charte, aujourd'hui solennellement signée, il y a une liste des actions communes pour le temps le plus proche, dont la réalisation nous appuyerons.

Cette charte est élaborée dans la langue française et tchèque et est gardée à Dole et à Tábor.

Tábor, le 23.04.1997

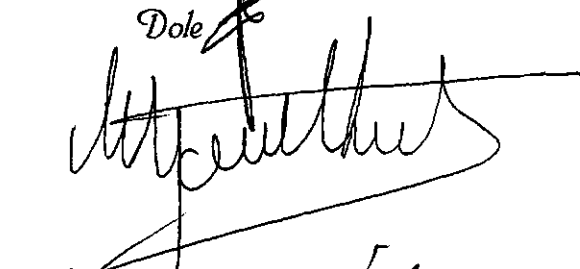
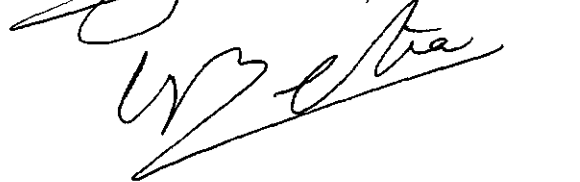

Maire de la ville de Tábor
Dr. Jiří Vaníček

Tábor

.....
Maire de la ville de Dole
Dr. Gilbert Barbier

Dole

Hlavní nabídka

- ▶ [Město a samospráva](#)
- ▶ [Městský úřad](#)
- ▶ [Turistika, kultura, sport](#)
- ▶ [Podnikání a rozvoj](#)

Smlouva o spolupráci

Česká verze twinningové smlouvy

Česká verze twinningové smlouvy není zcela totožná s textem francouzským, ale velmi se mu přibližuje. Jazyk a obsah smlouvy podtrhuje její význam jako slavnostní všeobecné deklarace:

Smlouva o spolupráci

My, představitelé obcí kantonu Guichen, obcí Milevska a představitelé regionů, podepisujeme tuto smlouvu jako výraz přání a potřeb našich spoluobčanů. Vyznáváme společné hodnoty evropské civilizace a kultury. Chceme je i nadále rozvíjet na principech svobody a dobrovolnosti.

Slavnostně se dnes zavazujeme udržovat pouta mezi zástupci měst a jejich obyvateli, podporovat vzájemnou výměnu názorů a spolupráci mezi občany, aby se dále zlepšovalo vzájemné porozumění a zvyšoval pocit sounáležitosti ve sjednocené Evropě. Zavazujeme se spojit naše vzájemné úsilí a prostředky k úspěchu této smlouvy, pro mír a prosperitu.

Zodpovídá: [Administrátor](#)

Vytvořeno / změněno: 2.9.2002 / 14.1.2003

Charta Partnerství

Obec **SARGÉ-LÈS-LE MANS**
(Département la Sarthe)
(Francie)

a

Město **BLATNÁ**
(Česká Republika)

Slavnostně ustanovují, že uzavírají trvalé Partnerství mezi oběma městy.

Slibují si navzájem, že budou navazovat a pěstovat přátelské vztahy a podporovat výměny mezi Mládeží a Školami jakož i mezi Spolky s kulturním, sportovním, sociálním i jiným zaměřením.

Obě města prohlašují, že chtějí vytvářet a podporovat výměnu zkušeností a názorů mezi obyvateli.

Tímto způsobem chtějí partneři přispívat k jednotě, právu a svobodě v Evropě a též ke sblížení mezi národy a k zachování míru ve světě.

Tato smlouva byla uzavřena dne
14 července 2004

Starosta obce
Sargé-Lès-Le Mans

(Albert ROMANIER)

Starosta města Blatné

(Jiří MIKEŠ)

La Commune de
SARGÉ-LÈS-LE MANS
Département de la Sarthe
(France)

Charte de Jumelage

La ville de
BLATNA
(République Tchèque)

et

Stipulent solennellement de contracter un Jumelage durable entre les deux communes.

Elles se promettent de nouer et de cultiver des liens d'amitié et d'encourager les échanges entre les Jeunes et les Ecoles, ainsi qu'entre les Associations culturelles, sportives, sociales et autres.

C'est la volonté déclarée des deux Communes, de créer et de favoriser des échanges d'expériences et d'opinions entre leurs habitants.

Par ce moyen, les partenaires veulent apporter leur concours à l'unité, au droit et à la liberté en Europe et contribuer également au rapprochement entre les peuples et à la sauvegarde de la paix dans le monde.

Cet accord a été conclu le
14 juillet 2004

Le Maire de la commune de
Sargé-Lès-Le Mans (Sarthe)

(Albert ROMANIER)

Le Maire de la ville de
Blatna (République Tchèque)

(Jiri MIKES)